

Quaderno

Alfons Luk

Štećnik (19.6.1943 - 24.9.1948).

ORARIO DELLE LEZIONI

Ora	Lunedì	Martedì	Mercoledì	Giovedì	Venerdì	Sabato

América 18. janeiro 1943

meu querido amigo
que me escreveu a respeito da
sua viagem a São Paulo e da
sua visita ao Museu de História
Natural de São Paulo. Eu gostaria
de saber mais detalhes sobre
sua viagem e sobre o Museu.
Se você puder, gostaria de
ver suas fotografias e ouvir
seus relatos sobre a viagem.
Com carinho,
[Signature]

América 22. janeiro 1943

meu querido amigo
que me escreveu a respeito da
sua viagem a São Paulo e da
sua visita ao Museu de História
Natural de São Paulo. Eu gostaria
de saber mais detalhes sobre
sua viagem e sobre o Museu.
Se você puder, gostaria de
ver suas fotografias e ouvir
seus relatos sobre a viagem.
Com carinho,
[Signature]

THE NATIONAL ARCHIVE
COLLEGE PARK, MARYLAND
SERIALS ACQUISITION
SECTION

Stanovoz, 19. junija 1943.

Moje postrojnica Štepanija je šla domov. Korvoj tri tedne je bila pri meci, pa se da upovida, da ne bo šlo. Joz nišen bil posredu zadovoljen & njo in oca se ni čutila srečne pri meci. Zelo se u brila. - Oca par dnevni sem spet pisal frančiški. Danes se mi je proučila nekva Viktorija Seljak iz Bukovega. Bomu videli!

Stanovoz, 22. junija 1943.

Včeraj in danes sem pobiral poverilne listke. Nišen jih še pridel, toda pri aktivni so slovi: moških manjke veliko, morda ena tretjina. Sedaj sem šle dobiti pravi pogled v župnijo. Slovi so zelo od. tujni cerki: mis budobni, noruži inurci blodni, brezbrni, ne čutijo potrebe po poverdi in n. ohojilu

Stanbroz, v. Reņņe Telo 24. VI. 1943.

Ļepi un drosmu praznik v mūsu Zupni-
jā! Drosmu v. ausma un prasība pa
vair. Be tuda zolotus praznik! Tunc sam
nesida zo obhojit. Zo mozhki pirmsākumi
mū mūs: pavaģa noturēja zibēnu.
Ko gū za zūmāpsti! prasība, doks cerke,
iņcēni). u ne mūsu savos pārtogē-
voti, tuda zokromentācija zibēnu mī;
mū to je velika, to je m, to je mozhki za-
medziro mēris za vārko dānē zupniē.

Stanbroz, 27. jūniē 1943.

Denis je 23 doks (18 drosmes un 5 šķēlci-
no) pārtogēti pūri k. v. obhojitu. Drosmi-
li mūs jūn zelo lep praznik, da zo
hli zūdonsji: ~~zajtā~~ zajtā, dikoniē, mīgs-
tikas, pūhri stoli lēp pogrūcēni v cerki;
mhoj dēlamocij. Hiri zo mī pūhloni.
li lēp vero: denat zo mēnda nemi

od sebe želeli nabirati. Redovden sem,
koliko časa bodo stali v strojih v dobrem
in koliko časa bodo okvarili redove
preveč in strojila.

Godolde po blagoslomu moji slovesno
zobliknili kočinski nauk. Godol sem
stovim karstek pregled našega dela, po-
hvalil in obdaruje najbolj pridne.

Štandrez, 29. junija 1943.

Danes je nastopila služba nova kuharica
Viktoria Beljak iz Bukovega. Bom videli, če
se bo obnesla!

Štandrez, 19. julija 1943.

Botriju sem za profesorja dogmatike
za prihodnje leto. Želo sem vesel tega:
zame je to res potrebna milost in užitek,
predavati dogmatiko, ki je regije nica-
tivanu.

bednej živini že 14 dni v bordelju.

Oziroma, zunanje delo je malo po-
pustilo, zato pa sem se vzel malo na
študij, ki sem ga bil del svoj popolno-
me na stran: zlasti mi doji na oči,
da bi počel post vsejnih in postonal-
nih stvari.

benavim se točje ne, pa priznati mo-
vom, da mi tako življenja prav nič ne
upije. Nevestno me muči očitak, da to ni
nič: žepnik, ki je vedno doma, ki cel
točji doma študira in bere knjoge, to je,
nouxux, to je proučevalo lemlkavenci.

Kad bi tudi bil kam, naj za nekaj
dni, pa mi je svet vedno pustilo
kot tako žepnik in knjižno moram tudi
priznati, da kohnih posbitih počitnic
si ne morem privoščiti, ker sem v finanč-
nih stiskah.

Stanovje, 23. julija 1943.

vedno težje postaja tujak življenje,
vedno bolj ~~se~~ naraščajo plavati proti
toku, vedno manj opore in razumevanja
najdemo pri ljudeh. Stanovjski mišljajo se
groze: kumsko-konzervativen niser, tuda
oportunističen, materialističen: zemlje in
denar, to sta dve veliki analiki, pred
katerima se klavže. - Skrajnosti ne giti:
ne preveč liberalen, pa tudi preveč versti
ne; toliko da je zaprosil: medeljske w. mu.
in v religioznem upred; mnogo nov
miti toliko. In zvestilna služba: Bozval
nem ljudi, naj bi kaj pripravali za en kor.
manj, ki bi se mnogo potrebnosti pri
križarskem nauku. Zivelo se je po vasi:
kudje so niser doli, ampak koliko ne.
godovoljste kritiziranja in godovoljenja!
Ingi služba: otokom od prege w. obka.
jila (zahitovan) pripravocen tedensko w.

upoved. Otoci vodi kuharjajo - upirojo
in goščajojo pa ustere: kaj da mi-
slim naprositi iz strok? kromu se boji-
jo ustere, da ti ne utroušil Monizius
dušite, da ti njihove hčere ne smele
hoditi plevat, da ti se ne moge pro-
vočiti. Tukaj je neureni globka ukore.
ničja da neumen prednik: dekle, ki
je v dušiti, se ne more poročiti.

15. julija 1943.

kauc kausi je padel božizen:
kralj je mezel no oblat in poveril
monialu Boudaglio, kaj utari novo
vlado.

16. avgusta.

Naprositi suo s strežniki islet in
vrounje na ključove: 12 nos je hlo.
ti suo s roham do h. kuzije, su-

tem pa pes. domov smo prišli zvečer.
lepo je bilo ampak grozno utrudljivo:
konec da bi mogoč cel dan vorovati
črdo nabodih, nenagronih in ne-
ukročenih žrebet. Rode bi nekaj na-
pravil iz teh strožnikov, nekak prvi
osuntak KA. pa ne vem če se mi po-
veči: so preveč divji, neopogojeni in
nedorzetni. In povrh tega žinjjo že
v tako groznem okolju.

23. avgusta 1943.

Na mimosten, nepogojen način mi
je spinnilo iz misnice okrog 500 lis: ne-
kaj močje, največ od uskonnega za
hodovnij. So mi prvi: drokrot že nam
je zračnikala močje vola iz kuhinje.

Štamborž, 8. septembra 1943.

Mraz je ob 7.45 je Italija zaprosila za prenehanje, ki je bilo sprejeto. Sovražnosti so ustovrjene. Italija se bo branila proti vsakemu drugemu napadu.

Štamborž, 10. septembra 1943.

Šte dni je vlada Norveške anarhijske pri nos. Italijeni krijo, Nemci se menda bližajo, partizani so se menda združili & Italijeni in se pristo gibljejo okoli. Krijo se manifestacije po vseh in tudi po go-rici: vojaci so to dekleta s slovenskimi zastavami. Na vplivno so se te manifestacije pravi klavne. Nemci govorijo, so mi stili na zornik dve zastavi in so ce-les popisovali & moqiri. Še dan pa so se pridno preli in pobirali, kousaj so pobirali, da bi se utegnili prikazu- ti Nemci.

Stambuloz, 12. septembra 1943.

Grozna panika vlada pri nas in
mendi po celi severni Italiji. Italijanska
armada je v popolnem razpadu in v
joštro beži domov. Sicer so mi na ko-
vokoli vsjaki mozi Stambuloz. Danes so
se zgodnji zvezali. Zvezanje je grozna.
Najbolj neprijetne so novice letajo po
vsi. Najbolj so ljudje ziceli plestiti
mirnemu letališcu: pa so portizenci
ostavili. Svoje tako so hoteli oplestiti
našo koronus; podla je celo bruka
od strani portizencov, ki so hoteli uha-
niti: hi dekleta so bile pravi močivo
vojene. Popoldne so prišli Nemci v bacio:
s portizenci je bilo malo streljanja. Pod
večer se je pojavila po Stambulozu prva
nemška poturja. Portizenci so izgubili.
Ljudstvo je ne prepeljavu. Sedaj sočis, ko
to prišev, se zloj se zloj stiri in

pa tam pokouje, streljanje, vježbanje stroj-
nice. - Fantje in mošči prihajajo nepos-
tano domov od vojske. Dvojci od teh
so že morali iti med partizane. I
mojih bratih ni ne duha ne sluha. Je-
lo sem v skrbah za Rokoto, ki je bil
zadržan čez v Breki, kaj je s njim.
- Dve žetri sta že padli nočjo pri nes-
tenci so ubili nekoga silve Grendere, ker
je imel pri sebi orožje; alpinci pa nek-
ga človeka iz Pulje, ker so mu ravno tako
uobleli orožje.

Stariševci, 14. septembra 1943.

Šenci so nas danes prevzeli oblast v
gorici. Školica nis prišli še daleč: po
klopi in bilih sem še rdečaj videl mus-
ga partizancev. Ti so želeli mobilizirati
me od 18. 45 leta, celo brezorce pobirajo,
dvojce in dvojce vzornega; dobili so ga

od ital. vojske, ki b'riži od nepravod.
Italijan me amirada že v novejšem
stari, novici v popolnem razumu;
vojske kas b'riži domov. - Denes so Nemci
vzplamili v Gaiči, da se morajo mi
ti vojske jeti smiti; najbrž jih bodo
odpejali v Nemčijo. Karin fantje so radi
tapa v velikih škripcih. - Bravo tako so
Nemci pod smilno kaznijo zankazeli,
da se mora smiti in blago, rožje in
živež, kar so ga hudoje pridobili od
vojske. - Bolonjši je zelo slab in trdočust
in kore črna.

Stamborež, 15. septembra 1943.

Med dan! Včeraj so nemci pobili v
Mirnu nekaj nemških vojske in domov
se je zveč fles. Nemški topovi so zvečeli
pokati: Mirnu, Brehordje, Bilje, vložbeni
gicni: točno se ne ve, kaj so zideali in

Koliko je škoda. Zelo sem v skrbih, koliko
je iz našim domov. Groti večini je postalo
to pravo poročilo kredo: vsi so se begun-
ci iz Vrhovke. Gostilnici so začeli obdne-
ljenosti učenike baterije: na grobnate
je postala pri devčoku na mivenski
cesti, dunge na belošah na hišo Kugurini
ke in se po večini ni razpočila. Vse
je prepovedano. Na vemo, kaj nam prične
jutršnjaki den.

Stanožev, 17. septembra 1943.

Prat nekaj nove, veslih in zolostnih.
Niso lupicni iz vase je bil pri meni in
mi povedal, da se Ivan nekaj pri
njih in se ne upa domov. Govoril sem
mu nekaj pečila in mu poročil, kaj
se le tisti tam doli, ker tukaj ni verus-
-Izdružena dekora larela so menda parti-
zani vesili. - Mobilizirajo tudi se bogstvo.

ce, nekateri so se jim že izmuznili.
Okoli Gorice so vedeli boji: večerj in
danes so Nemci obsejalni: zlasti me
predelje v rožni dolini in okoli Rapolta.
- Indij pred Biljem: no hili že prvi boji:
v enem takih bojih je padel lekarnar
fondar. - Goričani so danes gosti na ob-
sejalni Stanoberž: vojaki so se hoteli
malo zmeti, ker izmed vojnih ni nihče
zbežal med rje. Škoda in jeter ni bilo:
dobra pa velika. Ena granata je padla
tik za župniščen. Veliko ljudi se je že
umaknilo iz Stend reče. - Nemcem je
pisalo menda ogorčenje: med drugimi sem
videl danes popoldne 13 regionalnih tankov.

Stanoberž, 18. septembra 1943.

Danes je je primahae Bolha. Še dan
je hodil iz Bressie. Sedaj se skrivaj prvi
meni, dokler to mogoče.

Stanovoz, 23. septembra 1943.

Niš porabnega! Samo boji se vsižo se
okoli hrice: streženje in bombardiranje
den za duem. Deni so dobili močne
opreženje. Božgol: so večerj pol mirna,
nekoj hiš v kempetu. Nikamor ni moč
iti, ker zahtevajo povod pasustine. It Bilj
nobenih novic; jutri grem pogledat k Ivanu,
če me pridijo.

Stanovoz, 24. septembra 1943.

Danes sem diskol Ivana v vemi. Ipuen-
del sem, da je zanj res boljše, če odide
tja gor. Brednem sem je nadležno biti tam
pri ovi družini; pravi, da ga gladi.
Noni ne gledajo prav posebno lepo. Gotem
pa sem je tudi nerodno, ker je tam doli
nekoj Biljink, ki so ga že opozile in
jim le tuho prikrivne, zokoj se uskoju
tam. Iško se je odločil, da bo že danes

popoldne ōil. proks. - Zelo se bojim, da je
slabo napravljen, ker se danes odpravil.
Ėe po poti nazaj gredi sem slizal, da
so postizene pokuili & nekaj dela kro-
ve drog v. Montine, huiheli, vika in so
se morali nerskiti do drugjege sela.
Botem pa ōe nekaj drugega: danes popol-
dne je ilo vzgornega vrsta - glati. malo:
vizirnih ednic - dol proti vrstic - v steu.
drezu inoam polno vzil in topov.
Drog to menda kaj hudega. HreĖili
bodo ōe nekam proti krom. Za Inam
sem zelo v strah. Tho je imel veio in
se je presvato mo priti do doma, je veien;
druge ōe ne vem, kaj to ōe njim, tam drog
ga vni!

Stoubrz, 27. septembra 1943.

Danes sem bil svet v Biljah po 14 dneh.
Inam se ni vnil in ni me dake me

ne sluka o njem: ali je postal v ro-
ke Nemcem ali pa partizanom. - Partiz-
zani so se umaknili pred Nemci, po-
tem ko so poročili v Belgiji veliko
gorje: nekaj jih je poročnik, druge so
poškodovane, trije so umrli (lekarji
Frans, Bizimček, Lovko Drel), veliko o hitu
se je pomislilo in zganilo. - Gospe veliko
vojskovanje! -

Stanožev, 2. oktobra 1943.

Ima se že vedno v senu. Sui den ni
nič zbežal: zvedel je, kako se godi gori in
zato ga ni nikoli.

Bo naših vrst se met močta mis in
nominatno žistjeje. Diti, ki so zbežali, se
tudi močajo domov. Razočeren so in je.
rijo se na komandante, ki so jih tako
gdo položili. Partizanstvo je met doživelo
veliko polnijo.

Stanovoz, 5. oktobra 1943.

Golozorna pihajo mis v deželo, pač
pa so se po Pržoiškem in po Istri kudi
boji. Golozorna tudi pihajo novice,
boji, kopljejo, ker 4 ustanovam preodeli
se ni nobenih zvez. Veliko prostovolcev,
veliko pomorjenih, po-nehod (na vredne-
ji) so bili celi pokolji. Turška četa
so našli ustreljenega v neki koruzi.
V Brncini so si podreli dve stari
črčevi, može in dve hiši ene stře.
Pri Stanovozu so imeli rodilne. V Ajdov-
ščini so imeli ljudsko zborovanje, na
katerem so proučili našo obzoblo ne-
katerih narodnih izdajavcev. Na zborovanje
so usneli priti tudi duhovniki, toda
niso jim dovolili, da bi govorili. - Pri nam
tam pa je bilo to, da se ljudstvo se ni
ustrezilo. Ob prvi priliki se bo ples svet
zavčel - nam v knjigi obliki.

Stambolē, 7. ^{oktobra} ~~septembra~~ 1943.

Koncu ahoj' noice iz hirtijone. Same
žalotne noice! V podzēlji gospodujjo
partizani: vaške staže so razorožili ali
pokloli, najbž tudi veliko duhovnik-
gen. Rupnik ustanovlja v hirtijon s so-
močjo Nemces novo protipartizansko
milico. - Med drugim so partizani, ^{pokloli} ~~stojajo~~
so bogoslovce in akademičar, ki se je
hotela prebiti mozi partizane.

Stambolē, 9. ^{oktobra} ~~septembra~~ 1943.

Še en je prišel domov večno domov.

Stambolē, 14. ^{oktobra} ~~septembra~~ 1943.

Danes sem bil v istu. Šam je ne mirno,
le po štiri je groza in strah: vori požgane,
tudi poklani stroj 400 in še več, med tem
zden duhovnik, žene Milanovič.

Staudrez, 15. ~~septembra~~^{oktobra} 1943.

Novo gorje prihodajočo mord novo de-
želo. Partizani kar ne ovisujejo: obklicali
so spet mobilizacijo in spet odhajajo
v hiše. Danes so menda odšli bijanci,
4 njihovi tudi Ivan in Boško. - Nič novj do-
brega ne bo iz tega!

Staudrez, 16. ~~septembra~~^{oktobra} 1943.

hvoči so bijanci fantje in moštje od 18-
45 let res odšli, med njimi tudi Ivan in
Boško. Ni bilo mogoče dugočje. Nikče ne žel
že navdušenja, ni so godrnjali in kleli -
toda morali so iti. Zaukrist, to so pravi, in
bodo šli na leskajsko, potem pre na
Horoško.

Staudrez, 18. oktobra 1943.

Šlišal sem o slučajju, ki je naravnost
bijancem za Staudrez. Za letošnjo veliko urč

sem prepovedal, naj tisti, ki misijo, po-
mislijo revizijo, da bodo tudi oni imeli
v hiši malo religioznejšega žepa. Pa je
nesla neka hišna gospodinja knjižnico neki
ubožni ženi za en kg bele moke. Pa ji iz
objektivnosti opozorila, koliko je dolžna, da
družba ji je čisto nesrečno zoročila 20
lit. "Gorejše gospodu," je ona vna novočila
neki otrok, "naj ne pripovirja več v cerkvi
kot tega, družba nas muči." -

Štamborž, 21. oktobra 1943.

Dočuo domes mo let sem prišel v Štamborž
kot župnik upravitelj. Hitro je minilo to leto,
veliko morega in zanimivega mi je pri-
nelo. Zdi se mi nesrečnost, da sem prišel
v nov svet. Ne bom delal nobenih obsejnov,
pa vama to lahko pripovem, da je me
je to leto zelo obogatilo me učenjem ži-
ganju. Se je v men velik slabega, pa mo.

nikaj ne je v mojem mestu, poleglo, do-
zorelo. Kot mi je v mojičiji dobovito, je
to, da me občevanje s ljudmi prav nič
ne vznemirja in vznemirja in pa me tudi
popolnoma ravnodušnega. Klobk opozre
v sebi neko indiferentnost do sveta: ved
nem v študiju - pa nem tudi pripravljen
je vsak hip zapustiti, če je potreba; vesel
nem, če so ljudje s mojim zadovoljni - pa
mi prav nič ne stori, če me tudi
rčoniš občudujejo; uspehi in neuspehi - ne
mi je indiferentno. Ne vem, ali je to
znak nepodi ali samo neke stopelodi.

Štandrev, 18. oktobra 1943.

Kot nem imenovani za profesorja dogmatike
v univerzi. Beško mi je - sprejel nem mojičiji
vodi univerzi, da bi prespečil Bukojer spletke,
ki bi hotel imeti vod v univerzi Brandolin,
mojo kresilovo.

Standroz, 1. novembra 1943.

Čuvaj po moji sem bil pozvan k go-
vornemu zboru, ki mi je prinesel slede-
če: Pred nekaj dnevni so bili vojini pred
stanovanje nemških vojakov v Standrozu pre-
tizenki listki, ki pravišejo nemško vojsko.
Nemški poročnik na mirovskem letališču
je zelo razburjen in je naložil Standrozu
demonsno glavo v zvečer vsako lit, ki mora
biti plačeno v tuku demonačnega dne do
4 ure. - Dnes po moji sem sklical može
in jim povedal in obnem oprave, kaj
napraviti: ali plačamo - ali ne plačamo.
Krogamo so sklenili, da plačamo, če man
sem se podal na letališče - poročniku ni
bilo govora sem le s njegovim nemščnikom
skupaj sem mu dopovedal: nič nadohaja,
nič ne res, brez partizanov, partizansko
močevanju je. Kljub temu me je postojal in
vzel na zvečer - toda obraba se ne more

več spremembi. Buba je bilo plačati. - Gre-
pitičam sem, da gre za partizensko ma-
šinerijo. Boda: to je najbolj način, da
naši ljudje ozdravijo od partizanstva.

Ljubljana, 5. novembra 1943.

Somer sem govoril o predstavitvi dogma-
tike v bogoslovnem seminarju. Letos so me
ostali sami najboljše traktati: De verbo incarnato
to, De gratia, De virtutibus. - Rad predavam,
zanimivo metodo mi je, ker mi je največ
časa; ne morem se povzeti dušneum kon-
trovers, kakor bi želel.

Ljubljana, 20. novembra 1943.

Kakoj čudnega opazjem me sli: grene mi
ljubezen in navdušenje za župnijsko in za pes-
tralsko delovanje. To zaradi tega, ker sem pre-
več zaposlen drugod, ker se župnijski ne morem
popolnoma povzeti.

Konstanz, 25. novembra 1943.

Redno bolj pozostoma se me postavišje neki
čut noveličnosti: lelo postorocija me ne več
tako noudušeje, kakor me je - pred enim letom.
Dvi član me je minil, postal sem eden iz-
med tlikih župnikov, ki mi sice vstus mojo
dušo, toda nič več. Sobene podjetnosti, zagona,
nobene prave govornosti do dvi mi! Poplitvel
sem in postal just, noturje tako just, da me
je strah in nam. Moje molitveno žisheje je
pordlo pod ničlo: ži prcij časa je, da mi
povem žisheje n. ps. ne gov nič kaj vpad.
vok. - Ne vem, odhod to prihoje: nekaj to zole,
nekaj politike, vojne itd. - Noveličam sem neje-
le bi se moral domes muokviti s tega kraja,
se mi zdi, da bi mi ne bilo pravo nič težko.
Sem pri zbi večkrat povem žisheje o tem mojem
čudnem položaju: vsem izhoda in zdravila,
pa ga ne najdem.

Stanoviz, 25. novembra 1943.

Štepec je prišel k meni kot mesarstvo-
na žena: prednočjem se je vrnil domov.
Najprej je govoril o stvareh, ki so jih do-
živeli. Bolj kot me je mi. Na šentriški gori
sta se spetila in govorila za nič več videl.

Stanoviz, 1. decembra 1943.

Želo me je strah pred bodočnostjo: vojna
se nam obeta še dolga, partiz. nevarnost se še
ni poligla in se ne bo še tako zlepa, v novih
ostih pa obeta velika zmeda. Hiti se nam
-bavati, pa sem malo pesimističen v tem
oziru: bojim se, da ne bo nič opravilo, pač
pa samo ljudi razdrožilo.

Stanoviz, 16. decembra 1943.

Razni rokopisje me nagovarjajo, da bi zapu-
stil Stanoviz in se preselil v Gorico, čim da sem
tam bolj potreben. Kar se mene tiče, bi me imel mo:

benih tīras, als zardovien bi bil, kas neza ūga
dela ves ne morem samozgāt. Boleg zīpniņi
in ūde u mi zīpniņi zē druzi stāvi: roz.
ne rīzi in utomki, de jē groze. Jēvis n. p.
zem bil cel den, zīdroj in popoldne, i mes.
In. Pēdēdica neza ūga jē, de u zīpniņi vedus
bolj sātīpni in tūdi vedus bolj zememārijem
mōji postarēlus zīpniņi. Boleg ūga pēti tūdi
mōji duhovno zīpniņi: vīlka vortēnāst,
ne morem moliti, ne nojden īmā, gīne ze-
mīnānē zē duhovne stāvi īd. In tē me
zēlo vīti in vīnēnīzē, kas tē nīgēnēlo bīti
zēlo nevānis, de nī me vēr samozgāti. Īmāno,
kas lōtko zēvānēst nojprān, jē tē, de u
zēvān, de nojprān, de ne zememārijem vortēn
stāvi.

Stāndrēz, 20. decembra 1943.

Grīkli cīlētē 16. t. m. jē tēn nēhēji pī bīdov.
īmāi pōdel edēn īvmed mōjīk mōjstoljīk

fantov hudo Marko čič. Orod enim mesecem je
šel v grad, po lastnem nagibu, proti volji
stariš. Novico sem jaz prvi prejel in sem jo
moral sporočiti starišim. Slovku se tega zve!
Tako dobra družina, pa tako nesrečna! Te dve
fantke jini je nesreča probala, te je tretji.
Mami zamenu je tako hudo, kakor da bi mi
umrl sodni brat!

Ljubljana, 24. decembra 1943.

Božični večer! Gorniškijem božično skrivnost
in tamo mi je pri zve. Tamo, radi težkih
razmet, ki nas obdajajo, radi tujne bodočnosti.
Ti, ki je pred nami, radi minule in goze.
Ti negotovosti, ki nas obdajajo. Golobina se me pe-
simizem. Vsek dan, lahko rečem, gledam smrti
v oči. Sem, da sem na čim listi: vedno bolj
se množijo groze od vseh strani. Ti me stah
smrti. Moraj neko krepčenjo po njej se mi
vstaja, kakor po vdršenici. So duceri, ho res

čintim turo žistjunge in se tudi v meni poroča.
Lupis dinoln' et me cum Christo! - Kozenenji po
vinošti, po domu, po počinu. - Ne nuna ob:
poveli! kakor to brže volja! Ne pridobijo se te
ime misli na novejšnji veis, ki je ve-
čis vodosti in vsega. Je je Bog med nami,
ne Emmanuel: diogocni smo mu, kakor
prijeci očie. Ne bo nas zapustil, duri se
zdi, da nas je. Popolnoma smo v njegovih ro-
kah.

Stonbrez, torek 28. decembra 1943.

Zjutraj sem bil v Biljah. Telo žalostno je:
okrog 20 stal in 8 his porogarih. V nedeljsko pro-
poldne so partizanski pobili nekvoj škrovdistis
in evoga Nemca. Včeraj popoldne je 20 pišči
Nemci in začeli gozjigati pri opakornah, itele
in hise. Je so bili na tem, da zörgejo tudi nem
italo, je je medtem pišilo povlje, noj pre-
nehajo.

Stanovje, 31. decembra 1943.

Kako leto tone v ravnost. Kaj čudni občutki -
me obdajajo, ko gledam nazaj! Rasturkovo
leto v vseh ozirih: politično - postorilno -
osebno, kaj delokrog se je v tem letu pravi res-
ničel: župnik - ide - javno življenje. Toda v
vsem tem nisem nič kaj zadovoljen, ker sem
sam pri tem pravi poplital. Rasturk sem
se mi razdelil na mi strani. Osebnost neza-
dovoljstva me dela politično življenje, ki se
mi je popolnoma prikupil. Telo ne bi
se mi odignil, ne zadovolj me nisem. Konec
je, da se mi bo tudi to pokazalo, ker stis
insem, da dojejo naše stvari zelo dobro in
da se bo se skupaj razbilo. Grozno sem ma-
velično vega tega. Rad bi bil samo duhovnik,
župnik - profesor, tko bi isto tako naprej, se bom
tako noveličal vega, da bom res pridal se
skupaj in jo ustavit kon v semstrem,
zdrav živim sem nima.

1944.

Štandrov, 8. januarja 1944.

Molokodaj sem bil tako razočaran in roz.
kotim obnem kakor denar. Že vti časa se Trudim
za slovensko šolo. Golopje inoma ne razpolaga,
čokol sem sem na mišljive iz ljubljene. Edina
Kimonova mi je stajala, da pride, in se da
privede o seboj. Se kakšno drugo. Jemes se vs
dozpete. Toda misli! Dne se je kot ne kpan
povrnislila in si izhala svoj rojstni kraj Na-
bratino, meni pa je pripetela dve ljubljenci.
ki, stih: Rokover. Meni je se to grozno nesodno.
Graič: kes sem žele inchi vpoj eno Grimorko,
da bi malo krila. Ingič: bolj kot je štandrov
vona je isto je Gorica, da bi tam inchi osti;
ki bi delala. Tako pa ne bo nič. Ti dve jedini
vovnevi želite stonovati v štandrov, ne moreti
veliko hoditi. Ila. Jelo sem v stobeh, kako se
to stes razvile. Mole perimističen sem -

Stanovoz, četrtek 20. januarja 1944.

Govorili petek smo začeli o slovensko ljudsko
žolo in sicer samo za prvi in drugi razred,
danes pa še za ostale razrede. Bom videli,
kako bo šlo.

Stanovoz, 2. februarja 1944.

Od 25. jan. - 31. jan. sem bil v Ljubljani. Šel
sem gledat v rodi KA. Govoril sem o raz-
nimi gozdi, bil na seji NSKA in NSKA in
se prepričal, da je to med vsemi slovenski
za nas najprej in je to treba hitro
upeljati. Drugače se mi zdi položaj precej
slab! še vedno veliko partizanov.

Stanovoz, 18. februarja 1944.

Še šlo me gre. Bo enim mesem smo zadržali
na velike težave in sicer od strani, od katere
se nisimo pričakovali. Je več časa opoznam,
da nam partizani sovražijo proti. Brez

14 dnevni so celo odšli v žolo in nam en
razred pomagali z mapami. Čred dnevni so
mi naši močje povedali, da so do-
bili novičlo, kaj se v žolo vplje njihov
program: Včeraj se sta prišla dva v žolo
in prinesla nedeletno listek, v katerem se
zahteva, kaj se žolo pokine, nedeletno pa
kaj se opovrži, kako da je stopilo na
trou bledonditno - izdajalca slov. avro-
da. - Radi tega smo žolo suspendirali in
ako se žeri ne razčisti, je bano krsto-
malo zapeli.

Stanovje, nedelja 19. marca 1944.

Gregorčini dan za našo župnijo in za celo
goriško školio! Včeraj smo doživeli prvi resnični
značni napred. Ob 9.20 je bil dan znak za
alotou. Nikie ni vzel vmo kot pomoravdi; ljudje
so ostali po njihov. Kerog 11.11 so prihrumeli
bombniki in posneli letalnice in školio 7

bombami. Nikče se ni zanimal, zato je bilo
človeških žrti zelo veliko: skupno kakih 100
morda; v moji županiji 6 mestih in nekaj
vauženih, najprej v Mitum, čez so mestih. Ma-
terialne štude ni bilo veliko.

Stanovoz, 21. marca 1944.

Janes je bil storjen pogreb ubogih žtew.
Ob 8. je imel sem nadškof zadušnico v
cerkvi Svete Jurjevega, potem smo jih peljali
na pokopališče. Mi smo danes pokopali
štiri, dve sem očeli.

Legodit nas je se močno presunil: Toho
nepriznanost in tako grozno se je se to iz-
vilo. In toliko mladine je padlo! Ed mojih
je bil samo eden starejši, pet mladih. Škof je
napovedu sem bil malo pogledat okoli. Groz-
nem je bil pogled na ta uboga teline Toho
skuto razporeženja in razsekanje!

Štandrev, 5. aprila 1944.

Danes smo dobili končno potrdilo v tem, kar smo že davno slutili: Bolko je padel. Godobnostu nam niso znane. Sajbrže se je to zgodilo na bojišču večer 1943 na Ja. vorniku pri ločenem delu.

Štandrev, 13. aprila 1944.

Velikonočni prazniki so minili brez kakršnih posebnosti: veliko dela in truda. Stisk cerkve je bil še precej dober. Jurnoj (velik. voda) smo šli z krojnikom in Humarjem v ist. mesto pohajet in malo potipat, ki se li delo kaj zvečiti s KA.

Štandrev, 18. aprila 1944.

Želo zornimiro se plute okoli nove goriske KA. Že njena zgodovina je zanimiva. Tam mesec decembra je vodnik ogled misel; da li udaj lahko zvečiti tudi mi s KA. To misel su

joz v sporozumu z nekaterimi prijatelji
poprodel, šel k modifikaciji in sem sporočil,
da bi bili pripravljeni ~~sočasno~~ zavezati. Inerentno
sem mu ključnik, humoristi, detektiv, Janča. Vpra-
šal sem ga, ali bi me kazalo povabiti še
koga? Jančičica. Sam mi je odgovoril: „Lascia-
mo quell' uomo! Non ci vedo ancora chiaro
in lui.“ - Tako smo zavezati sami. Inerentno ti-
denne ustavke - rje in smo se osredeli v
odboj duhovnikov existencij. Bolj tega se je osre-
del možen krožek inteligentov, ki ga vodi G.
Janča. - To nedavno je šlo se v red. Grad
krožnik pa so se zavezati vedno bolj. Vredni
so se nameri: čij, kako da sem pri KA, ko
sem vedno politično eksponiran človek. Po-
javnih sem, da se nisem nikoli veliko uk-
varjal s politiko, in se to sem vedno opredelil.
- Samem nek del, plitke je prostem jemu: kje
bi se rad premislil v KA.

Stendrož, 23. maja 1944.

Suroj je durb policija avstrijske vojske, ker se je menda v gostilni nekaj selic ne račun durb. Ne vem, kako se to izteklo zanj.

Ori KA ne gre ne v red. Sredina je nis obusolniba. Če je no velike težave & ž. mož mi: um prvoega pojma o KA, zgorije ob volni pri- liki neus politiko in nices sredinsko, kakov da bi bil kak njihov polician agent, zelo se bo- jim, da nam to ne skovail.

Lozumev greda malo na hčje. Solili sus v Gorico durb, ki si poligoma pridobiva ugled. Na drugi stran se je ptz zelo usri in hodiva.

Stendrož, 3. junija 1944.

Vojsa mi bilo usgrie viliti, peljali so ga v Post in udaj se nahaja pri durb. Grod to durb ro mi ptz iz vasi ugledli nko Italijanko Nov, čis da je ovajala. Skoroj gotovo je že mrtva. Do se je druga žitev iz vasi župnija: mesec januarja je

ki tukaj kot na poti ustreljen nek drugi šte-
lijen Hilis Glavinig.

A menoj gre bolj slabo. Brezvi potajen raz-
trava in nervozen. Koliko moraj ne morem
več. Zgubil sem vsako kontrolo nad seboj.

Potajen tudi naseljen tega življenja. Rad
bi poudaril življenje in se umaknil v Grico: že-
lel bi se poročiti zli in katoliški obseji. Ne
vem samo, kako bi to stvar naredil. Da bi sam od-
stopil, se mi zdi nevarno.

Hotel sem v življenje kakih 40 denarjev iz Mir-
na: auroli so izprogniti danes ves mi se
izgubiti.

Slabi časi se nam obetajo: vojna, se zdi,
bo se dolga. Letina bo menda slaba, ker ji nis-
sem Bog se nos usmili!

Stendrez, petek 5. junija 1944.

V nedeljo 4. t. m. je padel Rim. V torek 6. t. m.
se je na začela invazija Evrope: t. A. so se iz-

kocali v Normandiji.

↓ sedlo je bil pri nos velike prozornik: lisoma
moje življe žepnika korovca. Obhajali smo
je čim slovenije je bilo mogoče.

Standrev, 25. junija 1944.

Seus smo imeli prvo sv. obhajilo: 23 slov.
in 2 željona. Bopoldne smo zaključili prouk
kožčouskega nauka.

Standrev, 26. junija 1944.

Žalil sem tudi jez moje počitnice, ki
sem jih zelo potreben: to leto me je precej
zmučilo, morde bolj duševno kakor telesno.

Standrev, 27. junija 1944.

Imen se je nenadoma mil iz inke in
je sedoj pri meni.

Štandort, 5. julije 1944.

Ima se žel danes v Bilji. Bojim se, da
ne bo dobrega iz tega.

Štandort, 6. avgusta 1944.

Izgovorji se zelo močno razvijajo in zdi
se res, da gremo h koncu. Kakšen to ta konec,
ne vem. Najbrž da bo grozen. Siat voluntes
idi! Govorim sem prepričan ne se,
tudi ne smem. Z življenjem sem že skle-
nil se vrniti in prositi me nauči
ne veže.

Štandort, 25. avgusta 1944.

Danes sem se odpravil z župnijski z
željo, da bi prišel v Gorico in se bolj po-
svetil žoli, KA, itd. Škof je odpravljen sprejel
in bo župnijski razpisal. Če komu bi
moral se nekaj časa, dokler ne pride
voj hoka upravičilo.

Stanočev, 8. septembra 1944.

Nedimof je mojega mojega odpora in imeno-
val se upornikovega hrane žoloteča. V tiku to
dni se bove imenovala: jaz se preselim v
Gornjo.

Česar mi stojijo dvomi, ali sem zloč
prow ugovoril, ali se je ne to zgodilo po
biji vaji. Nisem li morda pri tem imel
mojih večjih koristi? Nisem se hotel edino
izogniti situaciji in delu? - Mislim, da ne!
Koliko se lahko posušim, morem reči, da sem
imel najboljšo nameno, ako sem to izbral
pri predložjenih: ne da ti se uskratil de-
lu, temveč da ti bolj posvetil delu.

Čies ne vem, ako^x tam mogel mirno
preseliti, ker časi postajajo vedno bolj burni,
ihor se nam vedno bolj bližajo. Iz Italije got
podiha Angliji, na drugi strani pa se ma-
da v Jugoslaviji nahajajo že Rini. Koj to &
nam, to re' edino Bog.

Ljonica, 11. septembra 1944.

Prosj nas začeli v bogoslovnem seminarju duhovne voje, ki jih vodi dr. Jakob Kolarič, bogoslovnik iz Ljubljane. Bome so francoske: zgodnje duh. voje sem opravil l. 1942. Tik pred tem sem ustodijal mojo župnijsko službo v Štandražu, in zaključitvenim je spet 4 duhovnim vajam.

Uvodno premiteljstvo: Nouven tak voditi tak duhovnih vaj: poključati svoje židjenje - uveličati se v duhovniški poklič - uveličati svojo preteklost - pripraviti se na novot. Bogovi: 1) Klope - 2) Sprejemljivost - 3) Molitve.

Hočem te duhovne voje opraviti tako, kakor da bi bile zgodnje v mojem židjenju. Bog ve, morda bodo res moje zgodnje duhovne voje! V veliko tološčo mi je, ker se vrigo v znamenju Matere božje: začeli smo jih na predvečer praznika čunna Monizinega in zaključili jih bomo na praznik žalostne Matere božje.

Gorice, 17. xpt. 1944.

1. Premišljavanje: Moj naučen je duhovništvo.

1) Velika milost: u hoinibus amenplus, uo
hoinibus ...

2) Sadovi duhovništva: bože delo sem, u opus ~~hoinem~~
uonum uicorum in u; lounine bože sem,
"res fructificat datus". Inodi jaz uorem: 1) Bože
uogrositi, 2) častiti, 3) hvaliti, 4) služiti, 5) se gre-
tičiti.

2. Premišljavanje: Moj naučen je ne naučo, da
sem duhovnik, tem rei svet duhovnik. Duhovnik
uosta hili svet, kes opliva na duge. kako?

1) S tem, kor je, s ilo moje uobnosti, 4 globius
moje duše, ne da hi se zgodol. Suro moje itiga
teler, hi ued uhoj obrijajo. Naše uolost se hrali-
ve na duge. Jahn obrijajoik fozol.

2) S tem, kor delamo, 4 uošne žistijem,
zledom. Jahn uunouce. Ure zglada, doboze u
doboze. Vpliv uošne zglada - rionik me uuna
huda - deluje za stobije.

iii. Pravnišljavanje: Juhonik je alit Kristus.

1) Koko je to mozdje? a) Kristus roen u t
njim islovi: kdor ves hodita, mene posluta ---

b) Juhonik ni islo sluho, posluta kot Kris-
tus: ni, tovari, odpušča, donuje, tpi.

2) Koj sledi iz tega? Biti moram alit Kristus
ne samo po sluhi in poslutan, temve tudi

po živelju. Zato moram: a) poznati Kristusa

- b) poznati Kristusa: Quid nunc Christus?

- c) tpeti s Kristusom.

iv. Premišljavanje: Juhonikot svetni goch.

1) Slovna naveda. Juhonikot svetni goch
ima posebn budolip: a) Radi tebe: Boga pove-

ten - poklican k veji svetosti - veom po po-
sebuh predpisih - ima ve milosti: - b) Radi

stam: pokujenje sobotam - morda ves duhovniški
stam - klis boje koru na duk. stam in na su-

rod. -- c) Radi gocha vomega: veji zaničevje
boje - veji nevelžnost: "Si inimicus meus

in maledixim tibi ---" - veji pokujenje -

tuško se spreobrne, gohki se nunožijo, vedno bolj
se zohotkue: „incomodilis plaga eius“.

2) Posledice: a) Slopelest in brezintnost, kakor
hi pordeli angelih: „Nec vos nec pluvia veniat
super vos, mons gelbre, ubi abjectus est ihyphus
saul --“ b) Sterilnost in jalovost vsega njegovega
delovanja.

Sklep: 1) Dvojij se smrtinega goha! 2) Dvojij se
molih gohos!

Ljuzica, 13. septembra 1944.

Ī. Premišljivenje. - Ī duhoniškem celibatu. - Velika
žiles, odgovod, hi je ne nunojo pikičiti, temveč
jono pondoniti. Ni za ne: „Ani potit cojere,
cojiet.“

1) Lokaj nam lahko volaje to ololnost? - a) Redi
revišnosti duhoniškega stauu NZ. - Ī v SZ se je od
duhoniškov zohotvota veija čistot. „Mundominini,
qui fertis vane Dui.“ - b) Kristus, hi nam služimo,
gibi čistot: njegova molit M. D., v. Janez kv., v. Janez

tv., w. (goržef. - o) Naša duška požlène, ki je ne du-
koma in angelške - i) duhovnik mora biti (most
nih drugih vezi, (poslušni mesenih, dušinskih, „Ijiru-
pisti: Dūc, vincula mea, tibi sacrificato hostiam
laudis.“ - leliht je naše velike veri!

2) Kako zavarovati naše čistost? - a) Velike
čujenost: kudoški duh nikdar ne misuje -
naše strest ne misuje, je uspešne in pri
tem zelo zrite - mi sami smo zelo slabi. Čujenost
nad mislimi, čudi, domišljijo, čuti, čimur, pri
občevanju. - b) Zogajevanje. - „Non invenitur in terra
morsiter viventium.“ (Job o modrosti) - c) Molitev:
čistost je del božje milosti. - pravišljivejši sprijenju
kristinove - tabernakelj - pobožnost do Molite Božje.

vi. Premišljevanje. - I. Spovedi.

1) Kaj moram videti v spovedi? - a) Zakrament:
božje umišljenje - dušnega mira - vsa milosti.
b) Lehkoma zopred mi naloga krogla spoved. -
c) Sredstvo duhovnega uspešne

2) Kaj moram videti v spovedi? - a) žive vere

v zokroument - v našo grobnost - v upovednika.
b) Bravi nam en - c) Bravalo molimo pred in po
upovedi - č) Izposlušenci vidi - d) Kerezi in Trdu
shlep.

VII. Premišljevanje - Duhovnik je mož molitve.

a) Šokaf? a) Molilo je bliži do moliti in moji.
veji oziroma zoper moči tene - b) Duhovnik je vednik
med Bogom in ljudmi - c) Je blis phidus in doji =
olja s kristnom ognijo: težje, domi, skumjice.
- č) Bravo je potrdno premišljevanje.

a) Kako okroumimo duha molitve? a) Pomenujemo
jesusa, ki je vedno molil, tudi ko je med moji.
veji dela. - b) Zlovi v moji preiskunjanj - c) Kristna
mrtost, kam ti pusti, ako ti ne molili. - č) Sprej
ljajemo se nje, ki nam jih EKG predpisuje.

VIII. Premišljevanje - Duhovnik v peklu.

"Bil je bogat, ki se je obrazil v svet in tancico
to se den za duca njejno gostil --- In molil je
--- in bil pokopan "in njejno". To lahko obrezo se
duhovnika.

3. 1) Koj rudi v peklu? - Koj vseh sunk - 2) Koj drži?
Ih in mišonje z zobmi. - 3) Koj trpi? 4) Biri vpred
mama - 1) prokleti - 2) v vrtu opanj - 4) Koj mi-
zli? Lahko bi se zolice! Sam xun krv! 5) Kojma
je njegova morda? - Nesrečna rečost!

4. Bode v peklu: 1) Zauemarije molitve - 2) Ne-
čistot - 3) Božjega soča avon - 4) Zopetivaje
dri.

Lovica, 14. septembra 1944.

IX. Premišljevanje: O sveti moči

1) Duhovnikova veličina pri w. moči:

1) Spreminja, doje kristna nov, zokomunikabulo
življenja, 1) donuje.

2) Česa naj x mi iz w. moči? 1) zlativaje
in ljubezni do krize; 1) krogotnega življenja:
krotkosti, ponižnosti, pokornosti; 1) go rečosti
do dui

3) Kako mi dopti? 1) v poravnje mi loti-
včnost x duhovnikova bogata vajeja pri

alkoholi; a) o priamom prípravu; c) darovali sa -
maga sbe o křtiansku.

Ā. Premišľovanie: O bezoborní izobrazbi.

a) Zmysel je potrebná? Ja more dobro ositi
noje služba: a) je učiteľ nauka - b) niom
vreme venice veniti - c) da ne pozoti, čim se
je učil - d) študij nas obronje uvoznosti -
d) kdor zamerovja študij, zamerovja študi-
moliti.

2) Ktorá noj bo? a) křtianska - glasti za
rodnu postonku ošrovanje: komunizem -
křtianska akcija - sociálno ošrovanje - džuzi -
na in zokm. b) demokracie, ne diktorstva.

Ā. Premišľovanie: Duchovník me prižnici.

a) Prižniti je služba: a) je apósti so je mo-
tali za svo najizručij; b) křt ni pridige,
ni vere; c) křtje so boje bende žilji; d) pridige
je predhodnik in postonka křtians: „Benedic-
toris meo dicitur sequitur“ (sv. Gregorij V.)

2) Napomena: a) křt me prižnici bez pasve pri-

prove: naučimo brzo kundo - dojamu po: kijeenje (dobe midige so kive aevore) - izkuiuuu uo hrgu - b) Nciummo kowshlepi.

3) Souduiti: a) bropoto - b) Iz soa: iz gibezi do predmeta in do duš.

xii. Premišljavanje: Juhonik - dohotnik naroda. a) Brinesd je naučen ljudim prove voo. Nari narod hi se ne okrouil kot narod, ako hi se postil kololiki - b) Brinova zoklede milosti: rok_du hrg med nauu - c) Koli je za narod - d) Jounjeje w. aruio: uholou pitlijeuo 16ao w. nau - e) Najveiji tolažiiki c) Sijouka prove, ki je nudijo. d) Dojajo voje žisjeje je za voje vce.

Lonica, 15. septembra 1844.

Fakliano premišljavanje: bren. soe Jenuovo.

a) Kozlji je čeujeje: a) Kistiu mo vati: kaj mi voje vce - potapiti auoumo iudi mi voje vce + plouuuk hōjeje soe. - b) soe

duhovnikovo more hiti podobus jez. Sreca: dobro-
ta in kotopeljivost - vednost in modrost - po-
žrtovelnost, - c) Got. do 5. jez. je mo izmed noj:
uspešnejših postovalnih sredstev: kozi nam
jez. ljubezen.

2) Kako noj x kozi? a) Bogosti: moremo
žele in čustva jez. sreca, hi so gladi ljubezen in
žalost. b) Sočustvovati: 4 koziin sreca. c) Judošim-
ti: koziin sreca.

Sklepji:

- 1) Vsi molitve! Gladi: hi poziš mo krepi-
ševanje in na izproševanje vesti.
- 2) Vsi zolajevanje! Vsi, itiro...
- 3) Kamentu mori! Pradon koim mišliti.
na mojo smrt in x to mišljo vedno bolj kri-
jozmiti.

Stanova, 17. sept. 1844.

Denes am imel noj postonku: povt. so
vsi je poziš žilovanje.

Ljubljana, 22. sept. 1944.

Moji je došel p. Zolotič v študiju.
Izročil sem mu prijavo in danes sem
se poselil v Ljubljano. Stoupin mi govori
vidno. Inam začetek semo eno leto
na razpologo.

Ljubljana, 30. sept. 1944.

Tu teden sem že na novem stanovanju.
Moji stvari sem si že lepo uredil in za
sedaj se počutim prav dobro.

Ljubljana, 29. oktobra 1944.

Popolnoma sem se pivedil novemu
življenju. Sedaj sem, hvala Bogu, zdrav-
voljen. Jele imam veliko, največ sveda
v roli: imam izdelsko 13 ur role in si
tam moral prevzeti nekaj na računku
na slovenski gimnaziji.

Gorica, 25. novembra.

Novo župništvo in novo delo v mestu
me je popolnoma prevzelo in absorbiralo.
Jela imam zelo velika, še več nego v
Korčulcu. 15 no. rde. v bog. sloven. se-
menišču in 9 no. gošče me sloven. tri
župnarici. Poleg tega še razna druga po-
stojna opravila...

Gorica, 3. decembra.

Bil sem v Korčulcu na prognoziranju
v. kurovega. Bil je tudi g. nadškof, povabil
je koka škof v diokno, dvakrat je giden
zelo lepo govil in škof bolnik. škof je
nuprovil na gidi lep otis.

Gorica, 6. decembra 1844.

Suoči je bilo na ironiku miklavževni
za slov. diok. gidi. 20. : Miklavž pihajo. se-
lika gidi. lepe slov. afirmacije!

Gonice, 8. decembra 1944.

Gravnik Brumardvine! Inši slov. gimnazije se je dostojno preselovala. Izidraj ob 8 dijaška v. more s skupnim v. otkozi. Ison, ob 10,30 pa morigonsko khardenijske pri Notre-Dame: ne je bilo nics nekake impu- vizitons, toda je nad voko pucoko- vanci kpo izpodelo.

Gonice, 12. decembra 1944.

Gonice sem zaitel eden produkt avronenke ne slov. gimnazije. Gimnazije deluje v. ar je holdenci mima, toda dozdaj sem moral vrdi pomauigkanje profesor- jis implisati goštinu. Uim v hiti in isti gimnaziji.

Gonice, 9. decembra 1944.

Ori gope labore sem zaitel dancs z ang- liskimi ltkigoni.

Ljuzica, 28. decembra 1944.

Se mislim božić imam lito, dousi in
miron. Orijenili: mo dovene in fos-
lice, molili in peli...

Ljuzica, 30. decembra 1944.

Sur: ob 7 in pol je po dolgi boleznii
murt Joško Bratovž. Orogob to na 2.1.1945.
ob 8,30 ojutroaj.

Ljuzica, 31. decembra 1944.

Vihorno lito v nek ozirih, je vol, je
murd in zome vrbno. Kolirun zun Brzu,
da mu ga roqneroma se dobro preživel.
Prineto mi je velino qrombento: frohod
iz žepniji v medo, in mi, tim volo:
žilo novoga dela, dolžnosti in odgovornosti.

1945.

Konice, 1. januara.

Denas je bio čuost good menoj!
Isto to me ne plaši: & veliko vero in
& moćnim optimizmom doprem
novemu letu nastupiti.

Konice, 20. januara.

Što je bil prvi meni dr. Hugo L.
iz Ljiljane. Brist je, da bi tudi med
nos zvezd misel S!Z. Govoril um um
jenu noje mnenja: zvešmo zelnis
shraniti v tem ozim popolno nesobis.
nost.

Konice, 27. januara.

Naše nalože zimovarija krofko un-
poldnje. Ijokhi n x zveš: lupo organizi-
vati. - le aburni novu motijo rto.

Ljubica, 25. februara 1847.

Šet nekaj kratkih noći iz moje i na
sve življenja. Te tedu čim nos priganjajo
hudi in nepočeni slonini, tako da nam
zadržajo na delo: mila in razgovornija. Tudi
se, da se nam občasno zelo hude vidi,
morda celo in vraga. Človek ima namreč
vtis, da se bližamo krucu in da se pred
vodi vni duši, katerih smo se vedno to-
ko, bali.

Moje nočnje namreč so tudi hude. Veliko
se je potrudilo, da bi mišo naj v nosim
Tobom do zblizanja, pa zaman.

Še politost in negetost se me polovica zdaj
ise. Jsem se nis priganjajo, vendar me
glada: stroh pred hudočnostjo. Ne morda se
di moje vabe, niti moji: jaz sem sem
vabno me se pripravljim, tudi na nojveji
žrtve - huroi stroh za nos, za noče hudočno,
za noče duhovčino. (V lojnih vohah smo!)

Gonice, 18. marca 1841.

Suoči je mrtel Joško Kozij. vrednočinim je
kil v via Bojomonči. Tiko ranjen, najbolj od
bovoni us.

Vedno bolj postojano nervozni. S tlo gre
bolj klavno: veliko dijeter je tlo domov.

V medu se nergoli čuvniš: najbolj se zbi-
voja v štucija nerodnega poloma.

Zdi se mi, da bo tate res pravega ču-
deca, da se mišo izmožeus iz te rogati.

Gonice, velikon. ponedeljek 2. aprila
1841.

Brovniki so nam se lepo in mirno
miriti. Pročiril sem jih v Gonice, ki domo
popoldne sem tih pogledat v štandrez.

Živimo v napetem pričakovanju . . .

Gonice, bela nedelja 8. aprila 1841.

Ab 1/2 mo miči zelo hudo zvonu.

napred. Oritzollet je bil skraj skraj slov.
znamenitje in standard. Skraj znamenitje je
pravo vodilje, znamenitje samo stoji, a
je zelo pokvarjeno. Mrtvih je v standardu
skraj 14.

Lonica, 28. aprila 1941.

Prostniki se zelo dolgo razvijajo: Berlin
je pod pritiskom, v Veliki zavezniški naglo
napredujejo. Oni nos je negotovost... Kljub
temu pa nisem se zabil neje napredje, da
se bodo stvari tudi pri nos negotovo rešile,
... doni sem popolnoma ne se prijavim:
Lica, tudi me neje hujše.

Ob 4. popoldne: Orazkon sem zvedel, da je
Himmler zavrnil je premirje Anglije in Ameri-
ke. Oramirje je bilo odhito, čis da more prorit
tudi Rusijo.

Zorica, 29. aprila 1941.

Ušli su u Munčinje, Farinorje, Gorovce,
Baštinje.

Namci izmogućuju mesto...

Zorica, 30. aprila 1941.

Indi četnici su zapustili mesto in
u pomirkoju dolu u Furlanijo, proti Čedadu
mende...

Bogučeni smo samim zbi. Kaj bo z
namci, nihče ne ve.

Bo menda je tišina, ki jo moti tusa-
tam pokonje. Ljudje so se uskupili po
hišah. Ob 8 je šel dom, menda pol:
cipki. Namci se menda tudi uskupijo.
Za hip me je imelo, da bi izginil kam
v Furlanijo, toda zamkret tam se pro:
kol. Gospodoma sem miren in priprav:
ljen ne ve. In moribus his tempor:
re me.

Zvečer: let popoldne je bilo po mestu
hudo pokoraje. Številni so se četrniki in
mehur stozbe. Popoldne so dospeli tudi
domobranci iz Hrvatske in iz južne
Boče. 4 njimi so prišli mnogi župniki in
procej ljudi.

Joz nam zave sklerom in ne vem, kaj
bi odgovoril. Rad bi šel, pa me nekaj te
zadržuje. Bom se videli jutri!

1. maja 1941.

Joz se je vrnil procej miru. Joz se je
nekoliko mesec. Popoldne so se začeli prvi
previdi, napisi, zadržave (dokumenti, pregledi,
italijanske, volje itd). Zvečer ob 7 smo imeli
preiskavo: odšli so blagdo, cerkviške iz Hrvatske
domobran in hrv. blagdo so odšli menda v
Bilje.

2. maja 1847.

Ob 10,30h: Mesto je v redno mirno in v
bricohoronju. Angliži so zasedli Videm,
Iziti in so boje je v Gradlihu. Brodo li
prišli tudi v Gorico, ni gotovo.

Znimo: Veliki novozelandskih čit so v hrog,
polodne vhorokali v mesto. 60 mestu vi-
knoje zastore in se vnijs obhodi.

Ob 3 pop. so ondirali novotshofe in ku-
poj 7 upin fughode, Gimono in boje-
dovec Juligeje. Notoj su spol pri mušk.

Gorica, 3. maja 1847.

Ne čitru se vi vomeje, Gubornike pris-
ti zankat je pri miru: edino Meja
Gumote so novoj shali na domovauji.
Tel dom su bil v dolnem župniji.
Mgr. Voluntin čit in Novak ste poredovale
ne projekti in vodi novotshofe: domes
bi se morali viti. non vi vdi-

naciji - pre zamom.

Avstrijci u nijs v velikem številu,
zlasti po noči: Holijski in Slovenci.
Med nošmi so: Bednošnik, prof. Komel
(ki so ga kmalu izpustili), Kurševani,
Mije Selikovec, prof. Muhi.

beglji u stvorjajo zelo lupo, toda
do nek notornjih dogodkov so blodni
in brezbrjni. Ne titošino ne gledajo z do-
porokom, ne morajo se pre vmerjati.
Niti voditke niso mogli, vz. hoteli rži-
ti.

Dvoj um pomčil v zmeritju, ki
so ga posedli beglji.

Kapniva, 4. maja 1941.

Gospodni ob 3 um žil tudi jez preko bo-
u. Ni mi kazalo drugoče. Dvojje v Gorci
je vedno bolj nošito. Gvojnje proti duhovniku
u vedno bolj mroči. Voditke se niso iz-

poslali. Govori se celo, da se ga s komisio-
nom prijeli v katedralno. Kjer Valentinčić
je napravil novo prošnjo, ki jo je su-
sel oblastem bratov Rije. Borzija mu je
njim govoril. Govoril je, da je poročlo-
val pri romani žepu policije, s katerim
ta v najboljših odnosih. Da mu je
bratno zagotovil, da to škof niso iz-
puščen iz zapora, pač je internir-
ran v domačem dvoran in popol-
noma odrezan od sveta. - Ne vem, ali
se je to zgodilo ...

Učitelj sem se pri imperiku s Kapri-
ni. Inkoj mu tudi pomočil.

Lorona, 5. maja 1845.

Midil sem nadaljevali: prot prot.
vidim, komar so mnogi žli drugi
duhovniki. Tode v kemim sem se
promidil in sem znil semkoj k

rodnu Bellinu, da počakam tihaj čez me-
deljo. V ponedeljek bom pa nadaljeval...
Vojna se bliža k koncu. Nemške armade
se podajo drugje za drugo. Sedaj se
družijo samo še Čehi, Med Rusijo in
A.A. napetost vedno bolj raste. Grod por-
dnari je bilo protestiral, ker so angleške
čete zasedle Gorico in ist. Angliži so iz-
javili, da bodo vzklik tistovemu protestu
ostali v istu.

Corona, nedelja 6. maja 1945.

Let dan sem prebil tihaj v Coroni. Jutri;
sem mislil, bom nadaljeval proti Vidmu,
da najdem sled za drugim. Pa nočert
sem moral spremeniti. Grod vsem je pri-
šel namreč sem v Corono junom čenci,
ki je tudi zbežal z Gorice. Grodohal je, da
se ni stela vojski in civilisti šli pro-
ti Germanom: nahajajo se v tiso, od-

koder bodo prepeljani nekam v Italijo.

Vino, 7. maja 1945.

brano sem došel semkoj, a se
se je, da mi bodo vsi, pa za
danes ni vsi novorojci, tukaj se
nahajamo v novem taborišču. Tu jugo-
slaven smo tukaj, ki Slovenci bivanjo
v veliki hrani in spino kot na
slonih golek. Je bilo že go, tudi
hrana je se doha. Je dolgi časa pa
bi bilo to življenje nezmožno. Slovens-
kih civilistov nas je okrog 250: veliko
naših znancev iz Gorice, ljudje iz
Vipavske, 10 duhovnikov (Klinec, Grego-
re, Kramarji, Kropiz, Gratina, Komec,
betič, Mozore, Bontar in jaz), 15 se-
menarjev in bogoslovcev. Moška
je zaenkrat še visoka.

Vino, 8. maja 1945.

Nič ne vemo, kdaj bomo odšli v
vohi in konu. Govori se, da nes pe-
ljejo v Forli, kjer nos čaka lepo in
udobno tabornišče. Življenje je tukaj
zanimivo sicer toda pravič dolgo =
časno.

Vino, 9. maja 1945.

Danes je karolo, da bomo odšli v
vohi, pa nimamo prišli na vrsto. Iz
Govine smo prejeli pet nekaj novic:
nastikalo so komunisti izgnali iz
Govine. Naloga se v Vidmu. Avstrijci
se še vedno vrnijo: naši ljudje se
naložijo v klovnicini in tipovi.

lesena, obote 12. maja 1945.

Bojeli smo na mestu! Na vrsto -
bud smo odšli iz Vinca - v Mustre

so nas položili na druge komisije
in proti vsem smo šli dalje. V Mon-
zelice - nekje med Rovigno - smo se
nabavili kon na polju in tam pre-
nočili. Drugi dan, četrty, so nas
spet nabolali in odpravili v namir.
Ost je zoun miva: šli smo po sledi
vseh vojnih nihre. Mesto Rovigo, Ferrara,
Faenza, Forli so glavno izdelane...
Okrog 13 smo dospeli v Ceseno in tu-
kaj so nas odložili na hipodromu,
ki so ga upremenili v P.O.W Camp.
Tukaj smo se spet našli skupaj
in Jugoslovani. Prosimo, da bomo tu-
kaj ostali! In smo globoko razgo-
čarani in voprčeni. Tabornice je groz-
no! Krovina vršne, prok, nobene
seme, malo vode, nobenih storniš,
nobene prave stroke. Ženske so ločene
od moških: matere in otci imajo

zatore, dekleta njijs kar po stopam
cah tribun. Moški pa niso ni den-
voj, delovne pod zotari, delovne na
podzem. Mi duhovniki niso stopili
do porokovne o pravnice, da bi za
nas in za semenišniške kotoh dmi-
gare postabel, bo dolgem obdobju
nam je dovolil, da gremo v mesto
do škola in se z njim kotoh zneni-
mo, kot nas je zelo prijazno spre-
jel in nam obljubil, da nam bo
šel na roko. Duhovnike in semeni-
niške je kar priporočil spregati v
mesto. Najisel nam je pisno za po-
voljnika. Porokovnik nam je kotoh do-
volil, da smemo bivati v mestu in
prihajati po potrebi v tobozine, za
to nam je iskal potrebne propust-
nice. Bogoslaven pa ni moral do-
biti, čes da je zanj prišel na vol-

govornost, ker je mesto hudo kourn-
istično.

Mi smo se nastanili pri ženi-
tih, kurno se dobro, vsi poverjen
sem, ker sem se moral spet poste-
no umiti in nositi.

Urma, nedelja 13. maja 1947.

V taborišču je življenje pravi nepri-
jetno: se nastojeno, spati morajo
pod intoni, bodeljnik se trudi, da bi
se položaj čim bolj zboljšal.

Škof se zelo zanimava za begunce.
Večkrat nepobolne je obiskal taborišče,
zlasti Slovence. Ob tej priliki je trudi
prosil poveljnika, da bi dovolil de-
kliran, da bi se nastanili tje v
mestu in se brezslavcem, da bi
jih smel prepeljati v semenišče
v Fano. Za brezslavce je Takoy do:

volil, za dekleta pa je obljubil, da
bo upošteval vse predstojnike, češ da
sam tega ne more dovoliti.

Je prevoz bregolovcev v Fano je ital.
general v leseni škofu obljubil vojaška
vozila. Toda ne vem, če bo kaj iz
tega.

Fano, 14. maja 1941.

Brat vseh naših priiskovanj nis
danes popoldne račun došli v Fano.
2 duhovnika (bratov pa jez) in 19 bo-
golovcev in zemeljnikov (med te-
mi je 7 ljubljanskih redovnikov). Prevoz-
no sredstvo nam je dal ne dolgo-
lega ital. general na škofu pro-
šnje.

V zemeljske rano podeli kot
blisk & jamega. Veljati temu pa so
nas sprejeli nadre ljubljansko. Takoj

smo se počutili kot doma.

Moj namen je, da bi šel čimprej v Rim, da bi tam medil no zorde vo novih beguncev in posebno duhomihov in semenišnikov.

Od doma nimamo posebnih novic. Kar jih je, so slabe. Pritožuje se nadaljevanje, boje se vrnijo iz znanstva v Ruizo. V Ljubljani so se menda vojaki umoknili, civilisti pa so bili skoraj vsi zajeti.

Fano, 15. maja 1945.

Intoj se imamo zelo dobro. Mami me edino skrbi za novimi doma in pre - hopenenje po Rimu. Jutri bomo odpotovali: bratar, skoraj pa jova - in sicer z vlakom do fucone, potem pa bomo videli.

Rim, 17. maja 1947.

Ob 7. junij, smo dopeli v Rim po 26
urni vožnji iz Fane. V Falerone smo našli
takoč zvezo. Vožnja je bila grozna: zimski
vožnji, polni vojaštvu, vrnice, ...

Okolje sem oddal pri konzulatu, Britanci
se je nastanil pri sestri, jaz pa sem
dobil mesto v lombardu. Če domov sem me
hitro odšel p. Grosena, Megja Fogarja;
včasih sem pri zlatih sestrah videl še
druge ljudi, med temi tudi vojnice in
vojnike.

Trudil sem grozno nočno, ki me je
trajno potola: do kvoty je končno leto
v vojni umrl. Bravi je delal in se
trudil. Na vojni vrnice je legel, o polnoči
je prejel v. popotnico, drugi dan je pre:
del v delovni, na 27. je umrl. Morajo slo:
čama kot baji Bratne! In mi nimamo
ničeno službi! Hudo nosi Avg. Jozikova.

Tako mi je teško, kot bi mi bil mrt
vodni svet. Vsebi sem se čisto naj-
več vidi žarkota: delati skupaj &
njim je bilo pravo veselje, sedaj nimam
čisto zame nobene priročnosti več.

1941 apr. 25. letnik, 1941

Rim, 16. maja 1941, (banka, poverljivost)

Več časa sem se čisto nič ne ljubim,
ker je to pravo veselje, delati skupaj, kaj
bi delati. Zapravo sem se v nočnem
nekočnjem in pravo potrebnim. Vse je
grozno dolgo.

Rim, 21. maja 1941 (banka, poverljivost)

Trije židovje sem in za nekoliko me-
dij, tako da se da kaj živeti. Dikmo se
vome znanje in spoznanje more človek
vose inake kolonije.

Trje človek in običajna moneta. Tudi se
more vnaprejšnje iz ista in iz človeka.

Čakamo, kaj to napravl. Ljubljana se
je vrila na korovsko. Kain. Brnovec so
se vedno v lesni, rosen vojstva, ki je
v Forli.

Rim, petek 25. maja 1941.

Berun, študi-ran, pohojen po mestu:
Tako mi mineva duca.

Angliji so zasedli ist in Gorico. Od doma
notnik nove. Lotna se me domotaji po
Gorici, no žistinja, ki sem se preživjal
v zadnjih mesecih, po ljudih, s katerimi
sem živel. Brez se, kaj je s klavirjo viduar,
s klavirjo in s drugimi? Bojiti se, da se
ne bomo nikdar več videli. Bojiti se, da
se to nove emigracija pomenila v izgnan-
stvo. Iako čudno je se, kar se godi s novimi
in s novimi ljudstvom. Iako čudno so
božji močti s novimi. Kakor da ti nas
Brez popolnoma zopustil in zavezal. On je

mi non mičeno ali naj potegnemo: KA.
kulturno življenje. Je huje zglede stvari v
žrtljivi. Toliko se je molilo in delalo,
toliko žrtvovalo in radoj se radi, da je se
žrtljivo.

Rim, 28. maja 1941.

Koraj ul dou sem bil skupaj s pri-
jeteljcem j. z. Informiral me je zelo na-
tačno, kot zna se, o abotnem položaju.
Naj položaj je slupen: zdi se, da ni za
nas nobenega izhoda. Vseeno mi nos brez
dvoine velike nevarnosti. Ni manj slupen
to razmerje med našimi ljudmi v
Rimu. Edino, kar bi nos našlo, bi bila
vojna med Rusijo in A.A. Razlogov za
vojno je veliko, toda zaskov za vojno
dandaj se ni. Ako hočemo biti realisti,
se moramo ne se pripraviti, tudi
ne dolgo emigracije.

Rim, 2. junija 1941.

Zvedel sem pravi nekaj novice o naših beguncih. Iz Ljubljane je zbežalo okrog 11000 civilistov in 1200 vojakov, duhovnikov je okrog 220. Na poti so partizanci zajeli in pobili okrog 500 ljudi, med njimi 16 duhovnikov. Tri tisoč begunci so na Koronkem in na vzhodnem Tirolskem (Lienz). Godi se jim zelo slabo. Hrane dobijo na polovico tega, kar doli krajevna prebivalstva. Krijo ker ne morejo. Lj. most bi rad prešel v Rim, ne pa Angliji ne pastijo.

Naši trimorci ne so iz Lince in v Piccione in se uskušajo po hišah. Boje se nimajo nemo slabo.

Rim, 10. junija 1941.

Strahni udarci padajo nad našim vod. Godi se, kakor bi nas Brez hotel izbrisati z obliči zemlje. Iz Koronkega je

pislo nekaj starih avnc. Angleži so
zadnje dni naše izčili partizanom
11,000 naših ljudi, skoraj so našo
vojsko in skoraj vse civiliste. Istočasno
so izčili tudi več tisoč bolnih dobovščakov
in četnikov. Povsile nekaterih ubij-
nikov so gozda: partizani so veliko
ljudi pokolili, med drugih pa je
nepopolno.

Ljubljana, 11. junija 1941.

Danes sem bil v audienci pri sv.
očetih. Govoril sem za za svetlo blago-
stvo za naše ljudstvo in za naše begunce.
Očetje mi pripomnili, da dobro ve, koliko
naš narod trpi.

Med pogovorimi in Titom je pislo do
poročila glede pisanorkega opremljenja.
Tajna pisanorkega ozemlja ostane Titu,
zadnje vsek pos, ki gozemu budi,

zgodovino istokov obala, Int, Gonice, Polman,
Kobaid, Intiz.

Jez sem sem v velikih dvoranah, kaj
ti nepravilne. V Gonice me ne miče
gorstva, dokler se neznane dokončno
ne uvidijo. Najraje ti otre v Rimu
in se povetile študija, najbolj ti me
zanimale biblike.

Sicer je to le zeli nošeti. Bopol-
noma se prepuštam božji previdnosti, kaj
me one vodi je najraje, kakor me
je dandaj vodila.

Rim, 15. junija 1841.

Jubil sem pisal iz Gonice od Marije J. V.
Razmere so dandaj je kolikor toliko znane,
kaj v Gonici. Tudi so lupo proučijo v. R. T. delo,
ki so se je udeležili celo znanstveni oblasti.
Moja zgodovina Marije so aktivni, ker so baje
ne stonovonija nekoj nošli. Zopeta je v

židovi. V turoskem gradu se zoberijo jame:
žrtov je dondvoj boji krog 1000. Nekateri du-
hovniki (klinca, brotina, kropež) bi se lahko
vneli domov, drugi pa boji ne. I. mami
ni ne piše izročilo, pa mislim, da
poudarja med gradnje. Parla, Kouli, livka
se se morali usklajati čez ločeno, V. I. F.
preloženje nasodni moment, doni so
ni komandanti in komisiji komisiji:
to lahko in do vse vloge stopust.

Iz dialektu je pišal tudi bratko Gregor.
Kodi hrane se imajo malo dobi. Kunda
brdo v krožnem odli v bukovo. V laboririu
so lepo organizirani in zopredani z raz-
nimi predavanja, tiskari, itd.

Kot se mami tisk, sem se že odločil,
da se v Gorici dokončam ne vnuem več.
ti to koga bo tam žel pogledat. Drugače pa
mislim stati v Rimu in študirati v.
pisno.

Rim, 21. junija 1945.

Škoda mi narodstva, ki se je vnel
iz Sidne. Radi mene, je povedal, je bolje,
da se ne žene v Gornjo. Treba je po-
čakati, kaj bodo pomenile razporeje, ki
se ravno sedaj vršijo.

Govoril sem si domes odšel iz Rima
in se bo mušal pribiti do Kobenide, ako
bo mogel.

Mene se je kot narodna polovica
to zelo domotožje. Ne vem, kako, zdi se
mi, da bi vojroja se pojavila in se
domov. Dovi vem, da v Gornji zame ne
bo ničelno.

Čisto čudno se mi zdi se ti, kot se do-
goja v nam, v namim ljudstvom in v me-
noj! Kot vose! In bodočnost je črna. V meni
pa ni veliko moči, da ti se se ne pojavijo
novejši. Čud ti se je izgubil. . .

Rim, 25. junija 1841.

Šikol sem našel rožice Grotte, ki
je že 6 let kaplana na Grotte. Ona je
dobro in delo ljubo. Krasni bo premeniti
na romantsko župnijo.

V Gorici se bodo stvari morda
moredi, naj zadržim. Mene zelo mi-
ku domov. V Rimu postaja nezgodno
vodi očim. Miha me tudi, kot mi-
nom nobenih novic o mojih. Naj-
bi se tam odpravil že tje drugi
teden. Prosim se le pot, ki je v
tjaj očim tako grozna.

Rim, 2. julija 1841.

Dr. A.K. je misel in licencije in poveril
nekaj novic v Gorici. Kar je izpustili.
Moje knjižnice so hoteli vzeti. Na je ka-
nje se prepričala, čis da jih vsi
poreče na pčoni. Izpustili so tudi

deljho in hujave. Mijo v. so izpustili in
ponovno zapeli. Mojda so beje pobjeli v
Ljubljano. V Gorici so Amerikanci, civilno
oblast pa mislo je partizan.

Zelo sem nerodocen in ne vem, kaj
bi napisal. Pa bi v Gorici ostal, morda
ne more. Najbolje bo, da potoujem in
trajam novej iz Gorice.

Rim, 6. julija 1947.

Feroj je dopisal v Rim gospo Kralj. Dr.
Kacin se mudi že en teden v Rimu.
Dobrošče v Ljubljano bodo najbolj razpisali.
Na gostenju je že ni ali manj odkrit
toj med zavetniki in partizani.

Kram, da se bom v kratkem mil. Sred
part dnevni me je prišel direktor Armando
del Negro iz Stanojeva, ki je v Rimu kot
vojak. Bil je v Stanojevu in mi je pre-
nesel pismo od nožih.

Rim, 10. julije 1947.

Že par dni se mučim, da bi dobil kako prevozno sredstvo proti sever. Če zavrnem! Gotovil bom se z begunskim vlakom.

hložen položaj se ne zdi rožnat. Rusija in njeni zavezniki postajajo vedno bolj napredni. Zopredni veljavi da se vedno ne miika, munda se bojita vojne z Rusijo. Karli tega so razmere tudi na Gaiškem tako nejasne in negotove.

Rim, 16. julije 1947.

Danes se je začela v Gotsdornu konferenca treh velikih (Imman, Churchill in Stalin). Tam se bo odločilo tudi naše slovensko prihodnje.

Na prihajajočo nedeljo bom vsigurno odšel proti severu.

Liccione, 23. júlíja 1946.

Váraj popoldne smo kmíno odpovali
iz Rima in nis + bežunskim vlakom.
Vojnik, Matko, Anica Kóni in jaz. Vlak je
bil pravočasen. Samo zdán kóni se mo-
ramo zadržati, ako smo došli v nekam
dostojne prostore. Kmalu insem nis. Liccio-
ne smo došli do H. Idunovale sem, po-
kočil in nato šopil malo v šit +
nošini ljudmi. Grozno sem zmeden.

Liccione, 26. júlíja 1946.

Ni tako to žislinje! Lep kraj, moze
in hroue doma. Nis ljudje se je dobro
držijo. Anglički komandosni so nis malo
čudni! med drugimi zadržijo, naj ljudje
po njij nli plšajo in so noli tega na-
šli celi incitendi med poveljstvom
in duhovstvom, pa se je ideja. Ljudje in
getoro žilijo domov. Zankrot se

naprave.

Forlì, 27. julija 1941.

4 vojaški avtomobilni vojski so nas pri-
peljali do Forlija in odložili v tabori-
šče. 4 nam je še konar R. S. in nam
povečalo, da bi se danes odpravili pre-
ti Bologni.

Bologna, 28. julija 1941.

Kpet vojaški komisari v družbi
Lohar in Ghera, ki se nocoj domov.
Komisar nas je odložil pred šolajo. In-
formirani smo se niso za pravo me-
troj. Eden vedno je koriste, ki vozi do
Beneke. Ed dan smo hoteli iti po mestu
in nujno vozi štrani. Inkonisti smo
se nastanili v "Spazio del Cervo", kjer se
smo prijeli.

Videm, 30. júlija 1941.

Vážený ob. b. p. náš odpovídá v Bologne
a konice. Jediní náš zlo bylo roční. H
u náš hli v Bunkosh. Dobruže puvence:
je vedura ni ne nepobize vzec to =
vovuce vloha kudu - Udine. Kolo náš
u odpůli, ker náš ni queno zdela =
ni, in se náš qut ovili v kedu. +
veliko ležo náš dorogi od zovčičičih
oblasti, do naš vzuce ne vlak. Kue
nli se nos kach se kudi v žiričiči
vzuc, ob to p. náš voličiči, quli
po teli ali po kovičiči in dorogi ni
quičiči okrog b. uve v Videm. Kue in
M. vto nedoljivle het v Goro, ni se
nás se udovili ni kopučiči. Popoldne
se je vnil M. in Goro in novu puvencu
nukaj nove. Boloz ni ducer, po tedi
jsem ni.

Gornica, 31. julyja 1941.

I konico sem dojel v Gornici in se
nostoril v semerisju. Ne morem
se niti izone dika o polozaju.

Gornica, 2. avgusta 1941.

Škole sem v Gornici. Bil sem na
mojem stanovaju. Dobili so mi pravi
štaka in perila v vrednosti 10000,- lit.
Kupijo sem rnil in mnogo drugega.
Videl sem Filipa, ki se je pookolil vni:
le iz ljubljane. Bili so tudi drugi. Ker dui
po mojem odhodu so mi iskali in bi
me gotovo odpeljali. Zdi se, da me je
D. Jurek pravi skemnil. Oblezajo se mi bo:
mitno me zdi tako skupen. Jollet so za:
vezniki v Gornici, mojem štentek, da sem
voj v medu vavcu. Moji študenti so
se zame zelo zvezali.

Gorica, 3. avgusta.

Konferenca v Gotsdramu se je zaključila. I. pismorokni sporazumi se ni govnilo. I. tem to odločila konferenca petih znanjih ministrov. Zevkrat smo čez veru.

Gorica, 10. avgusta 1945.

Bil sem v istu in sem govnil o S. Vroci, da bi vladar v Gorici prišlo kom. v roke. Vroci imajo nekaj dem. ljudi. Govoril je 7 mladih kom. in je odšel zelo slabotno. - Kralj Petar je odšel regentom oblasti. - Japonske pomirje predajo pod pogojem, da se ohrani monarhija.

Gorica, 11. avgusta.

Japonske se je brezpogojno predala. I. tem se vojna konca. Najbolj odločilna je bila atomska bomba.

Ljubljana, 17. avgusta.

Danes je dan znanja. Naši ljudje
demonstrirajo po vsej državi, kaj so zavezani:
ki razgledajo svobodno voljo. Bilo
je nekaj popravil in avtoritativ. Iz ni:
ma nam dobil poročilo, da je bil kock
od zavezništva portugal, da se udeležiti
nironskih pogovorov med Italijo in Ju:
goslanijo.

Ljubljana, 20. avgusta 1941.

40
Naslednji mesec zvečer duhovne veje. Kakih
gori nam dr. Močnik.

Uvod: Nas čim vstaja, nor ud n poraja.
Gojete norija človeka. Indij norija duhovni:
ke potretujemo, nor po duhovnem jiskinj
in v dušnopostirskem delomije. Duhovne
veje so čim obnore. Klasi jih noromus
mit enim enim Reformwillen -

Lorica, 21. avgusta 1945.

- i. Mi in Bog: naša popolna odvisnost od Boga. "Imnie mi".
 - ii. Skrb za dušo: 1) misliti se večnost. 2) delovati se od poročnega. 3) študirati se mladinosti.
 - iii. Duhovno življenje: temelji v milosti.
 - iv. I golem - - -
- Nkoliko nek um in se nič kaj ne mo-
rem študirati - - -

Lorica, 22. avgusta 1945.

- i. I pekle: bozados in actonum, damnatus in actonum - - -
- ii. Krišna in mišljenje - čustvenje - kotenje.
- iii. Skrb za duhovniške poklice - -
- iv. Krišna nos kriš, poznanje, poznanje
- v. - - -

Gorice, 23. avgusta 1941.

- i). Ljubzen do cerkve: nequã, ñof. ...
- ii). Ljubzen do duã ...
- iii). Rozni pastoralni problemi: pridizanje, povelovanje (de stari molitvenici), novi ñiki z drugim yelom.
- iiii). O odloãdu ñodi pri noãim delu (betã Jovanã).

Gorice, 24. avgusta 1941.

Zakljuãni govor: ekumenizãja in karizãja.

Sklep: veãja znanost in zdruãenje z Bogom (pri vsakih yuovilih, pri delu; "eye quod ayis").

Duhovne veãje me misã bogu jako zelo. vjãje. Gaveã sem bil razgoren, in se kar nisem mogel poglediti. Nekoliko me je tudi motil govornik.

Zorice, 29. avgusta 1941.

D. J. J. se govorijo čudne stvari. V duhu & volje je tudi on prišel iz Ljubljane. Včeraj
kraj so ga videli v družbi s človeškim:
„Tudi midva ne misle ne veliko, je
dijel nekoga. Bri družba je pomagal
kivati žilov slabo. V Novcu je tudi midva
nu inel predavanja o zgodovini OF,
kud drugim je inel velik govor: kdo je
isto? - Na čepcu je pri vsaki strani
lice o borbeni in celoviti dijel, da
borbeni je daleč, celoviti je pomirjen.

Zorice, 1. septembra 1941.

Dujina se je vnil iz lj. in povedal, da
je govnil s p. Juhne, ki je bil opoznen.
Ja nu je uovnil, naj govori mu in
M. B., naj se goviva. ko je bil v Ajdovš-
ni, to je polisevali mi 40 urzlice in
on je uofu dva horej obremnil, „da

ti druge duhovničke vrste, "čes" uvidu
ne itak na romanu, ket na stizale.

Lisica, 2. septembra 1941.

Imam vam zanimiv razgovor 7 m. o.,
ki mi je monitoj pokazal: Duhovno
je pohanilo mi je dovoljnice (prijep);
doko je hlo, ket so popolnoma odločili
vopati in mladine (hlo); mi so ozi-
vati na politično vodno. Tudi hlo je
ne predali (mi so je udelizime nek
dovisnosti, vija hlohlosti duhovnične
okupatorji). Treba je, da tudi mi upo-
vimo, kdo je res kolaboracionist. To so pred:
mi so mi, ki so itakli vrtilce slovanke:
je vnosnija v klogu hlohije (Rupnik
in upom, M. Jov., kakih 20). Glem so tudi,
ki so hlo v hlohi hlohije in so tudi masi
hlohi vopati. To nito hlohije mi so,
ki so hlo hlohije vrtili (mi so hlohije)

ita). Ingi, hi so imeli niso dobre namu-
ne, pa so šli le predolci, in bodo
množi voji za našo muškino.

Ne predolci tuk našel niso ustrelili,
de pa nas ne bismorhen (oko izvoromc-
no uhoj dubhik slucioj) pravega ho-
laboracionizma ni bilo.

Gruca, 4. septembra 1941.

Tanec n je vnil oči iz ljubljane, kjer
je bil en koda. Bovedol je, de se predolci
ješit, 31.8. nurov šni leandri v ljublj-
bolusi.

Gruca, 2. septembra 1941.

Tanec n je predolci bropopier
predolci.

Londra, 11. sept. 1841.

V Londonu se je našel svet znanjih ministrov, ki naj določijo in pripravijo mirovne pogodbe. Ne prvem mestu se oporočajo meja med Italijo in Jugoslovansko kraljino.

Londra, 13. sept. 1841.

Hedmark me je imenoval za vodnika italjske slovanske gimnazije v malem seminarju in naloge, naj organiziram in potrebno.

V Londonu me Italija in Jugoslovanska predložila svoje miselnosti glede uveljavljanja meje. Svet ministrov je povabil tajnika, naj oporočajo proučijo in niso v tem smislu: 1) uveljavljanje meje, 2) bržkone hitenja in uveljavljanje mednarodne hitenja.

Zurich, 27. septembra.

Danas je po novem bolnem umrlo
Zola Zumer. Pokopali so jo v Biljah.
Bolniki se je nalezla pri konzerviranih

Zurich, 4. oktobra 1947.

Londonška konferenca znanstvenih mi-
nistrov se je zaključila - brez posebnih
rezultatov. Govori se celo o proučenju po-
loženega dejstva, da so se pokopavale med
zavezaniki, zlasti med Sovjeti in ostalimi,
zelo odlično uspešno.

Zurich, 8. oktobra.

Spet nekaj dogodkov iz novega življenja:
Gred enim tednom so imeli v Lj. drugo
poveljstvo, kome vodijo zavezniško ko-
misija. Sirovstvomle sta tudi Mgr. Ple in
Mgr. Jovi. Godolnja je bil celo izvoljen v
pripravljeno voljo. Mgr. Ple mi je

nekakodno se to povedel. Brijunuit sem
de ti moneli duhovne melisti in
jih o tem obvestiti. Pred poro dnevni sus
u res udele (tudi zoc je bil vedel,
pa kot po uenadi ni misel) in to,
da se je zgodilo obdili. Tudi pri
vsevanju narave primorkega pivojnega
vršimo imiti niti skupnega z DF. Mi
bomo sami nadopeli in tudi svoje
izjavo podobi. Hočemo pa biti ^{zvo} odpo-
vornost od DF. Karta, ki jo le. te igra,
je pri zveznikih zelo slaba.
Jugoslovanski štroj so videl. zelo
kvegan postinje list, ki je to SP ob-
javil.

Kolo rumenice je pet v veliki
nevarosti: Amerikanci nam ga hočejo
pusti.

15. oktobra 1941.

V soboto in nedeljo (13. in 14.) so imeli v
Lj. domu Gregorčičevih predavanja. V nedeljo zvečer
so imeli pri Bevilini slovesni in priredilski
večerji, krita se je udeležila tudi žr. Bojci je
priredila tudi ples, ki se je vršil po
večerji.

Ljuba, 17. oktobra 1941.

Delo za našo znanstveno dobro napre-
duje. Slovenci imajo imeli pripravo in
ine gimnazije, v ostalih narodnih poročih do:
rumunsko, italijanščino, rusk in serbo-slo-
venski imajo publikacijo udeležbo ljubljanskih
gospodov.

Ljuba, 18. oktobra 1941.

Ori meči je bil dr. Steliger in mi pri
predavanju, da se naša zgodovina razvija
proti H. Veliki je, naj bi se tudi mi

moderirali NS, ki ni murg. Vrha stranka to
dole evsko žensko čeno.

Ljubljana, 20. oktobra 1941.

Želo vam pozdravljam: želo, list, malo semu-
niše i. d. v. Gledaj želo pa se upredam
diski.

Ljubljana, 31. oktobra 1941.

V imenu so pred por dnevni zginili
in. Martinyak, dr. Martičena 7 gospo. Ždi
se, da so podali želo OZNE.

Ljubljana, 7. novembra 1941.

Jvan mi je misel diskot; večaj je mi-
še iz hrtljane.

Zunaj kore slabo. Med vhodnu ni zepa:
dru u stov. zotunjejo. Ni izključno zvozd.
bojini se, da bomo zveno mi nojstoj pla-
či.

Gorica, 8. nov. 1941.

Na 31. listu so zgodovinski dokazi namer-
jenih pismovskih listovcev pozvali jugoslov-
venske nauke, naj se glasujejo za isto
krajnko frazo: samo znanje LF more pri-
nuti. Pismo mi odloži. Bodjinski so razni
horizonti mi veliki in med njimi stoji
duhovniki: Mgr. Jurančić, Mgr. Volentinić,
V. Vrdoljavec in Binić in Kojinovec.

Danes po, komisija je ne določi poudarje
dovekne duhovniške in nove svetil-
njave, ki so jo v lidovščini podpisali in
nemurino izjavo. Bodjinskih pise, je dolo-
nodolof, in se dolo razpraviti, in se dno-
visti. Dugi po so neopredeljeni vodi po-
stojnega pisma jugoslov. narodnihof. S to
izjavo so nekako dezavuirali postojno
pismo.

Harzica sta bila joč in vbi.

Ljuzica, 13. nov. 1941.

Danes se je držalo Malo sejmčiče z
mojo novico nadškofa. Štok je zelo
veliko, zlasti Slovencov. Guter so sprejemni
izpiti v I. gimnazijo.

Ljuzica, 26. nov. 1941.

Ni izročnega v mojem življenju. Ne znam
vlade mir, ki pa je le navidezen. Med
velikimi so velike nevarnosti.

Indi mi nosi zdi življenje mirno.
Vse je veliko. Bolez dequadrice inson v
kroju sejmčiča s na filozofije in z
grine.

Ljuzica, 1. dec. 1941.

V Jug. so pred pet dneri sklical republikan
in odstavili kralja. Govezniki molčijo:

Gorica, 2. dec. 1941.

Iz lj. u je mail R. B., ki je bil tam
zaprto. Branil je, da u stvari noruoli:
zikačo. Tam u moja bodo fuzodorni za-
redli celo brimovski: a zavezaniki so se
domenjani.

Gorica, 6. dec. 1941.

hroči je bilo u jerdigen domani miklav:
živanje u izpis miklavž prijatelj in u obde-
romjenu stik. stik u precijen. Med miklav-
živanjem govornu je bilo par medklicu,
hru u in živel! hročomni je bilo u ljubljen
domu slov. del. miklavživanje.

Gorica, 16. decembra 1941.

šarov mu misli 12 letu nako delis
tome Inkeri. hroči u stik iz Amiji in u
nabujajo udovj u Gorici. hru je prijela u nois
kupati pro u. hročilo

Gorica, 22. dec. 1941.

Št. m. št. k. Bogomir um. k. št., zgodbe
in noče povzeli niso dake & imenom
Hue Zmarškova (roj. v Mirni 8.3.1926), rodom
& Nemčiji in vsem je prišla v Gorico &
Slovenijo, s katerimi se je bila že v Nemčiji
in vso povzela. Organiziral sem jo kakih
14 dni ne zakramente: naprave mi je
vsi dobro, med drugim dake, in se je
konstantno nauke zelo hitro naučila
in sprejela brez posebnih težav.

Bom se je bila pri meni tudi Olga Djordkova,
ki sem jo tudi pred meseci priporočil
ne zakramente. Ina velike težave. Ne more se
prezgoditi. & Nemčiji je bila konstantno naučena,
tudi se ne more dvesti. Ispri pri tem, zelo
se boji govoriti, toda nima nič, da bi se iz-
jela. Isprične problematične niso dake. Organiz-
ma mi je, da nis je mi duhovnikom
& nima velikega velike nje. Skušam

sem jē īs mēlōzīti. Vtis sem mēl, da mē
jē mēj dēloun vērūnda. Lūtē sem pū
tīm veltko mēt īn veltēnost norīgē celī²
vēlō: tōko gē vltj kōt gē tūo mēo dēkōnīkī
nēko tēdōvītē tīgē, pōed kōtīrīmī nē jē
mōgōtē vltkītē īn zēpōtē.

Gonia, 24. okt. 1947.

Kītrōg sem hē v tōm. Gēvīt sem, da nē
vpiēm nē pīsovtjō v tōm īn sem mēlīē,
da tūo dēvīs vē vōdītē. Tōdo hēlo jē nē
zēpētō.

Zvīēs vlt 10, 30:

kōt dēloun jē vlt kōt, sem nē tēdī mōgōj
nē tōjīmī vlt v pōvētīt pūv. tūo pūsovēm
pō mōvītē v. mōvītē M. tūo gēvīs.

Pōzjī tōce mē jē v tīm tīm tēdōvītē vōv-
vōlō, da mē mōvēm hē. vlt īz vē dēvīs
hē vltīm.

Gonice, 26. dec. 1941.

Božični prazniki so že lepo minili. Vreme
je malo sušno, toda toplo. Ne ^{hvala} praznike je
bila zima ob 6. in 7. mesecu.

Priskol sem družino Janca, kjer je nekako zbiral:
liče nek davor + Gonice. Goga je nekak Gajkinec,
gorod po očetu Valjcu, po materi pa Merojincu.

Gonice, 27. dec. 1941.

Prejel sem nekaj novic iz Lj. Rozmarin so
želo hudo: vodo so izgnali iz bolnic, vrtaka
na vodo ni, vodo niso bile nič volodne,
kurec vlika slonovca! (koda je padla kroglica
v skrinjico brez listu, u je volodno slizalo)
ita.

Gonice, 31. decembra 1941.

Vzine sem u na filozofsko fakulteto v Gornji
mivovce. Nigotni bom že točaj + m. litanik.
Želo ud hi u zgnanil + laticno filozofijo,

koj je niže ne miruvati.

Leto 1841. je zlatnilo. Mislim, da je to
leto najhujše v mojem življenju: konec
vojne, ... in vse vrsto s tem povezano. Boga mi,
svoj leti iz vseh hvalisim, da mi ga ni
tako dobro kniel. Boga previdnost mi je res
čudovito opremljala v tem letu ...

1946

Gorica, 1. januara.

Hej, znači da je, bez nekog mora.

Ima u polu završeni dopis u novo
telo ... Jari dobro vam, da to to telo najbolje
odločeno. To je telo mirovne konferencije, ki
se mora stati do 1. maja. Pokret - dovi
u doli poro mmm - u to odločilo malo
Evrope in glavi brimovke, o kojem je timo
društvo moja vrbur vode, kaj to A namu?
kamu bravo pišči? Irojne možnost, ilona
Jugoslavija - Italija - zvezničke upisane
že narednje. Zelo bi se žele stati doma, de
koti v mim, povetili se imi, študiji,
društvu. Ido bojim se, da ne to usojče.
Bojim se, da to treba upet bečoli in udaj
že vedno, v inquis ... Ido ničemu me ni
stok, ne ni um pripisovani, inoli ne

ječo, stroško ... Indci ne izgovorijo.

Lima, 1. januarja 1946.

Nadškof mi je naročil, naj posrežem bon:
documentalno v obliki sumarijev. Mgr. Juranič
je bil odločen in nis bil direktno iz Lima: vedel
njega progore ob milini jugov. volitev.
Moj človek, prav mihi se mi! Izbilo dobrega
bi lahko napravil med nami, pa je tako
zgodilo kručal. Mislim, da je Indci njega pogubiti
napuh.

Lima, 7. jan. 1946.

Nadškof mi poroča, da je Mgr. J. rekuriral
v Lima. Indci ne pride iz Lima dokončan vol:
govor, to se nadaljeval v predorani.

Lima, 17. januarja.

Nad vam namim - in možim se postelj -
življenjem vni domoklesis meč: kaj to 7 novo

delež, kaj to je nameni, kaj to je menoj?
Do mene moja to menda vstopila in pod-
pisana pogodba z Italijo in takrat se to vollo-
cite noče mada. Zelo sem mirna, kar se tega
tudi, noravost ravno dusem in pripravljen
prav ne se, tudi ne najhujše. Vendar bi mi
tudi zelo hudo, ako bi moral zapustiti svoj
delež in iti po svetu. Tako sem si lepo naredil
svoje življenje in svoje delo, tako prijetno se
povračilo, da to res bih hojal pustiti se to in iti
v negotovost, v tujino. - Vamim domu je zelo hudo,
to jim pravim, da hru svoje žel ... tudi mamini
to zelo hudo! Revica, morda me ne to niti.
mojše domu, ko se vrnem!

Ljubica, 27. jan. 1946.

Tri nas nič proučevaja. Brčakurjimo razumejtrono
komisariji. Da se vedno hujši zaganja v SP, list
prijatelj res nekoliko prebrud. Dnevi živimo v
ničakurji - -

Genova, 13. febr. 1946.

Razmislivena komisija bi morala priti
den na den. Britanci je je povod zelo
veliko, ki bomo tudi tudi mi dostop, ne
vemo.

Najbolj je po mnenju veliko. Morda tudi
vodi mednarodne razprave, ki se kaže zlasti
na londonski konferenci.

Je en teden predvsem tudi fondamen-
talno. Moja je morda se spušča, dokler ni
pude odgovor iz Rima.

Genova, 29. 2. 1946.

Ostalo mi nos postaja vedno bolj vneto
miskio. V pozn B se koncentrirajo in predvsem
čiti in niso vzdolž Morgonove čiti. Razmisli-
vena komisija najbrž gredo ne bo, oz. je morda
da je bila, toda bojno. Ljudje se, da je morda
naše države je vedno in niso v smislu
internacionalizacije. Barževni grozijo, da,

oko to to venično, bado pa tudi semo
za tri ure zametli čisto H in se kmalo ma-
ševali nad "belogardi" Zavezništvi se ka-
žejo zelo hladnokrvne in se za vsi ti
govornice in za vsi ti dogodki ne zmeni-
jo.

Pred 14 dnevni je misle iz Hkronski je nek
kaka odna in peljale o uboj veliko Hage,
ki so ga ji dele naše ženske za domo-
če. V splinu je morala priditi na Hago in
velika nevarnost je, da bi oplot eksplozivno.
Tudi naše moram nam je nekaj postu-
ke. Blago je potonelo pod komunistično
koro.

Ljubica, 21. febr. 1946.

Danes je bil steni oba slovenske Hage-
tini na. Dobitno naših pravil in velične
novega odbora. Poslivo so se volile v duhu
"splošne demokracije". Se predsednik je

bil potisjen Mgr. Selentincic. Za godisneds. je
bil prvotno izbran St. Lincic. Ista volite ni:
so bile prienome, cit da ni "persona
grata". No to so volite ponovili in izsel je
Mgr. Jurucic. Za izpitna je dr. Klince; odbr:
niko Rutes in Mgr. Ivost. Nadzornika: C. Sedij
in Sinho Louijoj.

Ljonica, 3. marca 1946.

V Londonu so se kmalo le pojavili gli:
di razmisljivene komisije, ki bo v kratkem misle
v Julijko krajino. S tem se tibe h koren drama
neic Grimothe. Morda tudi moji drama? Bog
ve! Iste tuma je bodočnost! Vse možnosti: sem
ze prebrsol, tudi najhujse. Zelo tute ti mi bilo,
sko ti morel zoprditi. Guro. isto tudi ne
to sem popolnoma prepovedjen. Morda more
to pa se tujne telj, mila kot domovica zemlje,
kaj nam ni strahna. Korofji si ne npram pri:
iskrabi, da se bo stov se nos lupo istih.

Lonica, 7. marca 1946.

Razmjernom komisija je primela donos
+ Ist. Monjke svojih delegat, ki to prizil
juni mori ljubljeno.

Lonica, 13. marca 1946.

V ned. 10. t. m. je v štednji (Ist) policiji stro-
gala v množico: 2 ubi sta bili ubiti in vsi
ranjeni. So dejeli je zelo velika razburjenost,
strelje, protesti, demonstracije. ZVO varstvenje
na zdelo.

Lonica, 17. marca 1946.

Stolovij je vedno bolj napet. Churchill je imel
pred črnom ljud govora v Ameriki, v katerem je
napovedel Rusije in KP, ki do ogrožajo mir.
Stalin mu je odro odgovoril in ga princijal
stillerjem. SZ predava v Berlinu proti isterevan
in proti istih meji. Sam Broj re, kaj to nedelo
je tega! In kaj to 7 marca? In musus tuas --

Gruha, veda 27. 3. 1946.

Že vti dni tvojega velike manifestacije
po mestu. Vendar je pisala komisija in žele
zveličavati, iz vse države se skupinje množice
& potovanja v mesto. Indij Velikim manj.
Zbiranje vol svoje stvari. Lohkih zadržev je
po mestu veliko.

Denar nepoldne moa hili mojele. pri koninje
Mys. Nook, dr. Klinec in jez kot zgodovinski gos.
ne duhovnine in kot. tiska. Monli moa se prej
pripraviti. Spojda ti monli hti je vendar zveč
in nice Mys. Nook sem. Toda nisi ni pisal
na vido, ker je bil E.L.N. zelo dolgo. Denar so mo
pisali ~~prejeto~~ po mo & jepon in mo zapeljalo.
na hofekluro. Zunan je bil poln ironik ljudi, ki
so kitali, peli in mehali & jstamni.

Monli moa čikel. meholiko imo. ob s. kop. mo
hili spojda. Bri malik mo je pozdravil poučni
delegat (mislim, da je bil odja delegacije g. Wolfson),
govoral moa je vto, moa predstavit vili čine

in nis povabil k misri. Predsednik je povelni
delegat. Na njegovi strani je sedel ameriški znanstvenik
mek dr. Wisley, zavezanec njegova je rus Gorščukov;
na drugi strani je bil moj angleški (g. Hullock) in poleg
njega nek drug delegat, mislim, da je bil francoski.
Ker je, nek, nobel, simpatičen gospod.

Predsednik nam je pripovedoval proces razgovora.
Nek vstopnik govori v njegovem jeziku, tolmuči
prevodi takoj v drugo stran jezika, drugi tolmuči
je nam na slovensko. Nam je tolmačil nek
mlad ameriški tistnik, ki je zelo levil
nako je govoril slovensko. Nove odgovore so prosil tako
prevodil v me in jezike.

Začel je predsednik in vprašal prvo vprašanje,
da se njegova opazovanja suvereno samo na
opisno stvari. Je svet je opoval, kakšen terito-
rij, druge gozinske metodologije, brim je: Koliko
je ljudi, ima opisna stvari? Slovni, meša-
nik? Koliko je duhovnikov? Kakšno je razmerje
med slovensko in hriškim duhovniki? Ali

se je to razmerje kaj spremenilo od l. 1838. do
danes? pa od l. 1814. do danes? Ali je slov.
duhovščina podobna? Koliko je razmerje med
slovenskimi in italijanskimi muhici (i.e. duhovci)?
Zakaj niso bili bodaj med slovenske bore, kot
nik med metoane? Koliko je slovensov in ital.
prou v Švicah, bodaj, Štandveru, in Švajciji
in Italiji?

Druškega je zanimalo: So bili duhovniki kaj
pogostejši voli slov. kridlogonja in opred.
vsejca? Inženirski, zemlji, prometni... Kdo
je bil s spremenitvijo priimkov? Ali so ne. pravih
spremenjvali? Zakaj niso bili večkrat spreme-
nili? Je bilo kaj slučaja med duhovniki? Kdo?
Se je li v neki državi veliko slovensov posteljsin-
čilo, posebno v mestih? In katolikih vestov? Če pred
l. 1818.?

Druškega je še zanimalo? Koliko slovenskih in
italijanskih duhovnikov je v Italiji? Imenuje kakšne
spomenke slovenskih župnikov? Kdo je bil "Glasnik"

iz dobre sedaje? Ali bi jim mogli predstaviti?

Govor sedajh oporobaj: kolika čina je Mgr. Novak
je konvencija v Gorici? Kje sta s drugim klincom
dolgega dolžnost? Ali je bilo napovedano tudi:
bi na kibernetsko univerzo.

Ne znamo so mi povedali, naj predložimo
konec konvencije, ako imamo: predložiti
svoje nove izjave in konvencije temelje du:
hovščine.

Predsednik se nam je zahvalil za podatke,
ki smo se jim tako zahvali in izrazili
uporajo, da se bo naše oporobaje večje na
pravico in zadovoljstvo našim. Bredeli smo
si vohi in odšli. Bili smo metoumo dve
mi.

Značilno je to: mis nam predstaviti naši naj:
monipoga političnega oporobaje. Zdi se, da tudi
družbi mis oporobali družega kot statistične
podatke. Bolitike kot da bi jih ne zanimale.

Ljuba, četrtek 28. marca 1846.

Danes sem cel popoldne spaval z osem
na krosu dirincaj po mestu. Na pločniku
so se zbrali Helyen, največ mladina, in
tudi dand, in sprejeli s drskostmi zbiraj
njem in emarginir slovenske manifestin
te, ki so prikupjali mimo. Bolnice je mobilni
je ved. Na obli dneva je prikupilo do
stevega izbuka sovražstva, ki se je bezela
v medsebojnem emarginir, zbiravenja slab.
Vista je bilo se hujše in je mislo celo
do hudih incidentov.

Ljuba, nedelja 31. 3. 1846.

Koninca je že videla v list. Viskala sta
je tudi nekaj področja: Boda, ko družine
Slovenci, Karstsko dolino, Miren, Soval je
bile največje z velikim neodvisnim, nikjer
je ni pokazala zbiravenja za politična
opoznanje.

Boris Krorighes, tajnik VAISA, je na neki
timovni konferenci izrazil svoje zaupanje
med drugim, da so bili nekateri duh.
homniki v Gmici sprejeti od zvezniške
komisije. Če drugih duhovniških delegacij
je bilo angleških - potem VAISA - „ki niso
je za obj. duhovščino in ljudstvo“, pa niso
bili sprejeti. Če pa so bili sprejeti ljudje,
ki nisoje za obj. le peščico duhovščine,
ki so mogli u. leta izdelovali & delice in
šariti in o materik se lahko veči močnejši,
da so narodni izdajalci.“

Gmice, 6. 4. 1946.

Dr. Jur. je strojno v naše vreme ro t. močnejši.
Po moči se niso je zbralje Opa Šinkelj, ki je bil
edini duhovnik, ki je razumel, in od zvezniške
komisije OF.

Gorica, 7. 4. 1946.

Zemepisna komisija je opravila svoje delo
in se vrnila v Londen.

Londra, 11. aprila 1946.

8. 9. in 10. 4. m. smo imeli duhovno stvar
že gozpe v kapelici naših vdov sv. Gavra.
Danes je bil zaključek. Vprašal se sedanjiv.
Govore je shkravlo: 16 - 20 - 16 gozpa. Danes
zjutraj: 12.

Londra, 13. aprila 1946.

Dr. Rime je bil odločen za J. Jov.: človek se
bo dokazal v rešitvi o političnih; zamenjal
naj bi predlize človek pred razgovorom
ali naj predlize rešitvi, ki naj se misliti
v človeštvu. Nodstrop nam je povedal, da
je nako rešitvi predlize, ki ne je misliti
meleme in vodeno. Nodstrop bi želel, da bi
bilo "branchante".

Gorica, 14. 4. 1846 - dječja nedelja

Školovani su župnik i vol. Roka, ki je
belica. Danu su imel zelo veliko delo:
povedomaji, tuncija in potim pet
krtov v porodišnici Lenoni; popoldne
pet s krti na v. Ignacij, potim od 4-9
povedomaji v šupetju.

Gledi mojih rečev na potoli reči
optimisti: na kaje, da bo naši oznelji
stelo se mnogo let pred zavezništvo je:
sdelo. Lico je... utov se ne rusus
delati, ker je politike zelo poveseljiva.

Gorica, 17. aprila 1846.

Župnik Šarobur mi je zaupal par zoni:
mojih štovi glede laške duhovščine: bod č.
su so gov. št. duhovniki kdorli pomeni:
co, v kateri zahteva priklicati vs. moštvo:
tije k Veliki. Cerkev so menda vglede vsa moči
moštvo, uporaba liti meje oz. itelji meje

izika po župni. učitelj, v cerkvi (kostel in Gori
ci), hramovna no služba: Gindor, Soldanovčan
(ki je eden najbolj. starih), prof. Gurnau,
Kovčica, Berzig i. dr. Gicimur in Sardinia su
podpisane volkoslavice, ki se ne podpisuje
federalizacijskih strani. Berzig je Sardinian celo
grozil: "Inondo veni t' Italia, donia an:
dovosene".

Gorice, 22. aprila - velikonočni poned.,
Grazzanti so se lupo minili. Druge
lupo. Imel sem veliko dela, drake iba, vci:
voj sem bil zelo znanca.

Gorice, 25. aprila 1946.

Danes se je v Gorici začela konferenca zn:
narodnih ministrov, pri kateri bodo proučile
našne položajne gladi novih krajev.

Gorica, 1. maja 1946.

Čolostre stelnice za nos mi! Eno leto je
za nami indijsko preiskovanje. Gri nos je
navadni muzik. v Gorici so imeli svoje
toklado, denar so obrodili id. v istih je
denar delovodni mostov. Jutri bodo imeli
zvezniki v istih porodo zvezje.

Kaj poloraj je se vedno nedolcun in
nejasen. Kives si ne memo delati. Gri.
muzej moramo biti prav ne se.

Gorica, 4. maja 1946.

Stelnice mojega tege iz Gorice. Kaj groza
me opreli, da se spominam na me dui.
Se malo je manjkalo, da mi bilo po
meni. Grizmati moram: to leto je bilo za
me najhujše, kar sem jih doživljal. Bilo pa je
tudi najčudovitejše v mojem življenju: nikdar
nisem se tako teien čutil bolj kot v
tem letu.

Govina, 5. maja 1946.

Uredništvu gledališna je mladina mo gladi-
dolišne predstavilo "divjega lovca". Igre je zelo
dobro izpovedla. Scenarij je bilo zelo veliko, po-
stalo 2 dežile.

Uredništvu gov taj za novo dežile. Linijski
odločno zahteva int. Jugoslaviji. Hvali se temu
kričaju. - Sam Bog nos vaju, da ti se ne
tepo za nos izteklo!

Govina, 18. maja 1946.

Konferenca ministrov v Govinu se je za-
kjučila brezposno. Predložila se bo 18.
junija. Spet nam je danu nekaj časa
oddih. Najhujša točka je - int.

Govina, 26. maja

Novi 150 slovenskih strok je danes pristopilo
k prvemu sv. obhajilu v dolini.

Ljubljana, 5. junija 1946.

Danes se je vrnil stari zbor (K11). Šlo je
predsednik za to, ali naj se imenuje še
de postavec in v njegov ali ne. Bred
stvarni zboru se je vrnila velika volja.
na novo postavi. Predlog za odločbo v njegov
je razpisne stvari. Na glasovanju se
je predlog volit 7 39 glasovi proti 17.

Ljubljana, 8. junija 1946.

Duraj novica je navedena v uradni
voluntaristi. Danes se bil pogovor.

Ljubljana, 15. junija 1946.

Danes so se pet urdeli v Garazu zunanji
ministrski, da odločijo o naši stvari.

Oni nos je precejne napetost: i zavez-
niki i gospodarni koncentracije čite na
obeh straneh Murgancove čite.

Gorica, 20. junija 1846.

Grobnice v. Rimarja Sileze, ki je zelo
dno upela. Bilo u je tudi slovensko.

Grčkiho medeljo je bil nadškof v Solkan
ob velikih pivoce v. obhajila. Spregli so
je zelo godo. ko je odhajal, so pordli ubo
kourni, ki so mu rotili žepo pri av.
Domobilu.

Gorica, 22. junija 1846.

Iz Gorice prihajajo "optimistične"
reči. Francuzi so beji predlagali kompo:
mimo učiteljske glade Grimorthe: intervencio:
volivacijo in v zledje.

Gorica, 25. junija 1846.

Louis sus imeli sprejemni ispit
v svoji gimnaziji. S tem sus dokoncno
zoključili vsako leto. Zavrženje u po čit:
avre.

Prejeto iz Ljubljane, 28. junija 1846.

Prejeto iz Ljubljane, 28. junija 1846.
Pri svoji veliki volitvi: 11 du-
kovnikov, med katerimi & Slovenci.
Gospodine, mi želimo, da končno ne bi-
vate, ker vam v nedeljo pridigal pri-
moji moji.

Ljubljana, 28. junija 1846.

Dobro med drugim, ki je želja na
imeno pravit ne moji moji. In zdaj
dve w. moji, eno pri w. Petru.

Ljubo je tukaj: lep kraj, dobra zrak
in dobre vode.

Ljubljana, 30. junija 1846.

9. Dane Melinc iz imenja je proučil
mojo moji. In je šlo v najvišjem redu.
Veliko ljudi, nekaj duhovnikov in bogoslovcev,
soprogov, karoliki itd.

Kobonid, 1. júlige 1946.

Gripoldus sem þinn & Kobonid, þinn
sem er mola þin okkur, þú sem me:
il er dungi gandi. Þetta er, þú so
þú ert izbrunni reiki nemni: dunn:
þessi, þessi, þessi. Gensil sem þin
þessu þessu.

Gons, 2. júlige 1946.

7 jessum sem dregur þessu & Gons.

Gons, 3. júlige 1946.

þess so er 4 þessu ministri
& Gons þessu þessu glade inþessu:
þessu þessu: þessu þessu þessu, þessu
þessu þessu þessu þessu. Þessu þessu þessu
þessu þessu. Þessu þessu þessu þessu
þessu þessu. Þessu þessu þessu þessu
þessu þessu.

Zorica, 6. julye 1946.

U 3.2. t. l. ob 9.30 zvečer sem napisala
v svoj kalendar prvi domovinski dan.
mom: Kje tvoj dom? Na moj ^{moj dan} ~~dan~~
Kvota Brega, se sem v Zorici in sem
svoj najstari dom se tako proučeval. Ne
vem pre, koliko časa tvoj se domov zve-
če ob 6 je novorojen počela vest, da je
dopolnil iz Pariza letovanje, čisto do je
Zorica izročena Jugoslaviji.

Zorica, 8. julye 1946.

Čudno sem bil videti mi v. Imam na novi
mami, ki je je domove Marjono kvotini.

Zorica, 29. ~~avgusta~~ ^{julye} 1946.

Domov se je začela v Zorici marjona
konferenca. Novorojen je 21 držav.

Gornje, 4. avgusta 1946.

Od 27.7 - 3.8. sem se kopel v Terzimu. Tu:
morem sem v župnici, le noč sem ho:
dil v Iskron. Bilo nas je velika družba:
dr. Močnik, ga. Kroljica, pomije ob Zalkul:
je. Bilo je zelo lepo. Le zadnji dan me
je snce prechudo ožgalo, da sem se
umil z ročino.

Gornje, 23. avgusta 1946.

Konferenca v Gornju Trzcu je tu. Udelež:
konkretnega ni še nič. Živimo se vedno
v isteni negotovni. Tudi med sovez:
niki in Jug. so vedno bolj napetosti.

Lo. Vironje, 24. avgusta 1946.

Z Brunonimi smo dosegli zvečer na
Vironje. Vreme je prijetno, hladno. Pred
nam je mirno nekaj romarjev iz Bad.
Kamov, sem se malo oddahnil, sem

7c novel v prevednici.

L. Viorje, 25. avg. 1946.

Zjutraj sem imel veliko nožo za
romanje. Brat sem tamle hotel in vtu-
joh spomine na naša mladostja in
vsega romanje. Bratno poved to tili sem
bil zgodnje me v. Viorjeh.

Opoldne smo šli na planino na
pit se mleku.

L. Viorje, 26. avg. 1946.

Opoldne me šel z drugim bratom
na lovca. Opoldne smo mislili št
v Jahnice, da bi naslednji dan lahko
iskali in klopčaste jager - tako začelo
je deževati in dož nam je presojil
naš nože. Bratje smo našli in
krenovali na Viorjeh.

Ljubeč, 27. avgusta 1946.

Številni smo se vrnili pri solnih
vrtovih. Videli smo in ogledali mesto.
Imamo smo priložnost videti.

Ljubeč, 28. avgusta 1946.

Mr. Jermič, se je udeležil v Ljubici na
konferenci. Poroča, da je v Lj. dobil priložnost
pogovora in med drugim povedal, da
pokoje, ki so jih namenili na Gornjokranjski

Ljubeč, 15. septembra 1946.

od 7. - 14. t. m. sem bil bolan, da sem
morao ležati radi vročine. Bolzen je iz-
vleka iz prehlada, ki sem se ga bil naj-
bolje udeležil na v. Sirovski. Danes sem
~~bolan~~ vrtal, toda moram se se ne-
kaj dni poseliti.

Голице, 17. sept. 1946.

В nedeljo 15. t. m. je izginil gotujevski župnik Vidot Zavadlow, ko se je vračal iz Morizinega sedja. Vse kaže, da so ga partizani ugrabili.

Голице, 24. sept. 1946.

Danes smo prejeli telegram iz Egipta, da sta mama in Hana odpravili 18. t. m. iz Aleksandrije s pomikom, ki bo živel v Istri.

Голице, 25. sept. 1946.

Я когда-то посетил русскую семью Зантбер. В последний раз я был у них в поле месяце. Их соседка, жестокая партизанка, начала так пер. распространять слухи что я посетил то семейство когда жила... Это конечно по Штандретс распространяется. Вещь меня мало пеловки и я боюсь что партизаны

Буду воспользоваться этой клятвой и наочно
нацеливаться сконструировать.

Если Бог мне поможет и воспримает в
что эти клятвы станут всемогущими,
то я сделаю всем столько клятв и
связанных - ищущих. Бог сделан
по маленьким делом.

Великий сын Билли + Мария Бонкович и
мать на Бонкович и в Гедесин.

Горно, понедельник 30. апр. 1946.

Великий сын Билли по 2 клятвы в Билли.
Мать и Мария де Билли нации в
звезд в Египте. Великий сын Билли
и де Билли Билли все Билли.

Горно, воскресенье 8. окт. 1946.

Великий сын Билли Билли Билли.
Великий сын Билли Билли Билли.
Великий сын Билли Билли Билли.

je: nastopili so, da je bil ustreljen v ga:
tilnik. Danes je bil prepeljan v tlašto, kjer
so ga pokopali. Barzoi je bil nadškof, so
veliko duhovnikov in vernikov: domačih
ljudi je bilo razmeroma malo.

Lovca, 24. oktobra 1946.

Župni otroci so šlo v Malem (15. t. m.) in v
Velikem (16. t. m.) znamenju. V Malem imamo
tudi isto slovensko mesto; nenas je zelo
veliko, v D. je 43 slovens. V Vel. znamenju pa
je popolno znamenje: nekaj 50 vseh
menaj.

15. 5. m. se je zaključila naša pariška kro-
ženica. Našega ustanova se ni dokončno
rešila: preseljena je v 4 velikim in kate-
renci ZN, ki se je začela včeraj v New Yorku.
Kaj to pomeni, se ne vemo, najbrže to ob-
velja francoska četa, toda meja to sta nekje
kraj Gorice...

Gorica, 24. novembra 1946.

Bil sem doma. Mama in tate poskušata
dovesti 40 letnico piroke. Mami se še ni pris
vedila in se ji boji po Aleksandriji. Škrti je
boscenost. Kuni je šla v Lj. direktor Dorote.

Gorica, 6. decembra 1946.

Škrti v Verdizija lov. niklozgeronje v opred
Miklovič prihoja.

Škrti se vedno bolj kopirajo. V New Yorku so
se zavezniški krogi sporezvali glede mi-
rovnik pogodbe: Indij naše vjeronje se zdi
vojeno - domi so med Italijo in Jugoslavijo
neporodna gospodnje. Skrog velike voje, tako
se zdi, bodo dožile pogodbe v religio. Kaj
to je nam? Jaz zora ti ni je pomagal,
bodo Italijo me domoči: Ivan in Mitko ne
vita komu ti se obrnile, mame se ne
more privediti doma. Jaz ti se najprijši
muskul iz Gorice, komu, še ne vem. -

Lonica, 13. dec. 1946.

V New Yorku so se zaključila pogajanja glede mirovne pogodbe. Se bodo podpisane v Parizu 10. 2. 1947. Škoda se to zaključila naša usoda.

Lonica, božični večer 1946.

Lokom me potlačeno, ki to leto gnet po tleh: hih lilih. Insi leto se hočem proučiti. proso. Lom jez., v zadržalo za milosti. Tega leta mi se za pomoč v bodočnosti. Mislim, da je letošnji božični večer zadnji, ki ga se tako mirno bravninjem doma. Bog ve, kaj bomo pridružuje leto. Mi me ni stih bodočnosti: ne možnosti. Sem že proučeval, z vsemi sem se že proučeval, ne me sem proučeval, zato me ne more proučiti izkušniliti. Se to proučim Boga, da ti mi pokorje, kaj je njegova volja.

Lonica, 27. decembra 1946.

Biše je še dobro minil. Turoj sem bil doma. Inil sem se domos.

Lonica, 31. decembra 1946.

ob 9 večer.

Mislil sem, da bo to bilo odločilo v mojem življenju, pa ni bilo prav za prav. Bilo je samo razbarkano, vendar dokončne odločitve le mi ni prišlo. Skoraj bi se prišlo na ozi v prihodnosti ali pa se bi prišlo tujini pred nečisto, ki to izbruhnila l. 1947. Zame včas je bilo pravi mitos in enakovredno, prišlo mi je veliko milosti, za katere moram biti. Boga prosim za svojo hvaležnost.

1947

Lonica, 1. januarja

mislim, da se dopot ne motim, če upoštevam,
da to to leto 1947 zame najbolj odločilno. V
tem letu se bo končno odločila moda mo-
že družiti in moje vsebuje moda. Mislim
se se popolnoma odločil, kaj bom počel.
Štiti + boriti, me ne nič. In kaj me bo
pravega dela, pa tudi pustiti bo toče med
največjim gospodom, ki mislo je kognitvo.
Se najmočnejša je v meni želja - je tista
želja - da bi se posvetil vseh odločenim apo-
kalyptičnim. Toda popolnoma se miči v tem se
nisem odločil. Še to, ki je pred mano,
je res knjiga s sedmimi prečisti. Se vem,
kaj vsebuje. Vem pa, da je se, kot vsebuje,
izredno brže volje. Zelo sem tako mislen in
popolnoma pripravljen na vse.

14. jannuar 1847.

F+G

Indi me ukraj' zelo mogle dni, zdej pa
se je vume popravit in prilo novost
proučevanja.

Se nič ne vem, kdaj more to volila
medu me in kmo. Gricakujino in misli:
mo. me enignajo, jez jez sem se je po:
poluome oblique od vega: od drugie, domu.
iga kija, domovine.

Ja baje je bil zopet v Lini do Besednjak.
Zelo se tudi de ti quoin primorko duhov:
šino + of. bledoga popojaja. Mi smo mo:
voj ni novilno tudi se to, da pride do
dikor in, se je moge, uls do nekoga qu:
rezurno. Ltkovna obost je tudi zborovje, lls v
Linn so zborovje, mo se priskuni. Brav ridi!

Linn, 16. jan. 1847.

Ala jete et! Brav sem pisal v Rusicum
po informacije ---

23. jan. 1947.

Go digne vlada velike propasti - zavezništvo
za po posameznih državah razglasi,
da do 10. febr. je čas, da se umakne,
kajti se boji pozneje ne bo več mogoče.
Go nikoli se ljudje niso glasnije v velikih
momah za v emigracijo n. št. na Kuba
niškim in na Kanadski

Gotica, 30. jan. 1947.

Danes sem prejel odzovor iz Rimianu. Konec,
davi je duhovnik. Vložiti formalno prošnjo. Ok.
In mi ostane, naj bi vstopil, od experientum.
Lahko zelo vseh, ker je to novost čisto po mo-
jih željah.

Ne vem zares, kdaj bom mogel te svoje želje
udeležiti. Kude težava me je čakajo. Belija se
10. januar... K meni bode prišla Ivan in Milko,
mojli bom zanje potrdili. Iško da res ne
vem, kdaj bom prost...

Ljuba, 8. febr. 1947

Jutri se v Garižu podpisajo mirovne pogodbe. Čeprav, da Jugoslavija ne podpisuje italijanske. S tem se naše negotovije podaljša za nekaj časa. Sicer pa se vidi, da do ratifikacij ne bo nobenih spremenil.

Nahajam se v velikih težavah, ker se bojim, da bodo želi mi moji navtični po vodi. Danes sem bil doma. Naše družinske regije so zelo manjše: kreni se to okrožnem gornila, miko to žil pri, Janu se policiji, stili steno doma. Ne vem, kako to o dno, ki si sami ne bodo mogli veliko pomagati. Sprajb sem, da bi želeli manjše zelo veda priča k meni. Zelo mi je drago, ker je zdaj ne morem spregledati, kot bi jo zelo veda: vidi Morije in se vidi velike nezgornosti, v kateri sem. Ne vem, kaj bi napravil. Je drago, si nisem bil na jomnem, kaj je boljše. Sedaj pa sem popolnoma zmešan. Ljuba Bog me more izvoliti in te presrečiti.

Ljiljana, 10. februarja 1947

Danes so v Ljubljano pridržali minora po
pobli. Prvi inženjerji in niso v pripravo, da
se ne odpre zbiranje po ohih delih Brnove, ki
jih ni dohlo.

Opeljuine vede 18.2.1947.

Prvi danovi: moj pot v te namen, da
si me bo, vzpostavil in mi pokazal mojo
pot. Nisi si se popolnoma ne zamenj.

Ljiljana, 1. marca 1947.

Kot odhaja dr. Močnik v Ljubljano za župnika,
sem moral prezeti jaz celo vrsto njegovih
pobli: verone za slovenske bolnišnice, krožik
KA, dupleški krožik, mesečne duhovne obnove
za dupleški. Sed sem prrijel, ker se mi zdi,
da povoi totem v knjige. Ne vem samo, ko-
liko čim to ve to čim. Dajim se, da
nubolje.

Lonica, 2. marca 1947.

Daus me je obiskala monna. Zelo je
potola vadi jezmet doma v družini. Govorila
je o delu bogoslovca, kot je že vedno
išli stari nerazum človek. Najraje bi šla
na Kitajsko v Egipt.

Lonica, 3. aprila, veliki tisti 1947.

Ona je nekako pomislila. V religiozijski
miselnih pregledu in sploh ne govori. Zdi se,
da se to ne zadržalo.

Vreme je že več časa dolgo, dolgo. Daus
je izjuna me lep, močan, pomladanski dan.

Lonica, veliki petek 1947.

Šolstva, dolgo dan! Navezljavo, kako vreme
vpliva tudi na drvo. Inčim imamo pridigo
v Sumpetru.

Mej Norka mi je povabil o svetem mo-
najinij v jezmet. Obiskani. Dr. B. je izjuna

v Istri (Bokiu) in v Istri (Kraigherji)
zgodnje primorske duhovščine. Idi se, da ne v
Istri ne v Istri niso baje kako razpoloženi
za kakšno pogodbo. Kraigher se je v začetku
mladi upel, kmalu se je udal: naj se z
krajinskimi občinami pogovori, potem bomo
videli. V Istri so mnogi: kar duhovniki zeh:
črno, je še po mlini razpoloženo; je mlak
željivo, da kaj kakor zahtevajo. Hoteli bi, da
bi se poravnava kon vse facki brez podpi
na izročil.

Ljube, velikonočni Tork 1847

Grazniki so se kyo minili. Čeraj sem
bil doma.

Ljube, 25. aprila 1847.

Konferenca v Moskvi se je večerj kmalu z
neuspahom. Nodoljine se to v Londonu
novembra mesca.

Genève, 4. maja 1847.

Ameriški glavni kapitan me je napro-
sil, naj bi v roku nedelje pridigoval in
povedoval ameriške vojake, ki so ostle
tvoj kot. kaplana. Danes sem nastopil
prišči pri brca Jerusovec.

Genève, 7. maja 1847.

Ameriške ratifikacije mirovnik po-
govorje je postala golove stvar. Nisi vprašanje
se kaže bolj rešilo.

Genève, 10. dnezi delo 5. junija 1847.

Danes je ameriški senat ratificiral po-
govorje 7. dneljo.

Genève, 17. dnezi 7. junija 1847

Danes popoldne ti nastopi slovesno pre-
nesti govora velozorne M.B. iz stolnice v
Solnen, v kateri ti bila prevzeta mitrovska

nedeljo 15. t. m. na Sv. gora. Iroke domes ko:
noči je podobna izgleda: taloni no pusti:
ti le skriv in nakit. Med ljudstvom je
veliko razburjenje.

Ljube, sobota 14. junija 1947.

Danes sem v Biljah poročil Ivane in
Božo. Gospodine ženska konferenca v Molnu
sem enišin.

Ljube, 6. julija 1947.

Otrojau noj 30. rojstni dan. Golovic
žigirje je za menoj!

Imenije razmere so vedno bolj roz:
kurajoče: pogled med rzhodrom in za:
podrom rade iz dneva v dan.

Moje žigirje se vleče precej pusti;
no večini sem doma, krcem, študijam,
nosim ljublo - -

Bozice, 2. avgusta 1947.

Moj god! Po dolgih letih se spet
porezujemo mirno in normalno.

Šlo hude vrzina se pri nes. božično
žujem se odpravljam na širerji in
na krite. Grou hropenim po kribah,
kjet misem he ze dolgo let: rouno pred-
to leti sem bil na Montacu in po am
nikjet rei. Lelo imom v noicetu Mon-
toiz in vito, ako to slo po rei.

Bo. širerje, 4. avgusta 1947.

Bozoldne sem došel na v. širerje
in se nontanil v širerju. Ludi ni
rediko: nekaj dukonitov in dijokov.

Bo. širerje, 5. avgusta 1947.

Bozoldne sem bil z dijaki na
horon.

Vinogaji, 6. avgusta 1947.

Vinogaji, velike nevihte s trisa. liz dne
je nekoliko porenchalo.

Zajzsose, 7. avg. 1947.

So kivila nasa odinili: Stanici se je
vnil v luno, jez pa sem se pri-
družil skupini kos - lunoj - krovez. Bis
sno je mahnilo v Zajzsovo k togo-
doreem, hi so tam letnili, s drzi rai
sno vednili, ker je diginilo; ob 10,30 zv.
sno prišli do tabriče, kjer smo se
malo vzgodi in shcepili. Gencili
sno pod itari.

Zabruice, 8. avgusta 1947.

Vinogaji smo ili naprej iz Medvedovo
skupino: krosen vel: s krai lomi smo
kivilo in se odpravili. Odem smo ho-
tili v Gellonin, ne smo zasl. in

po dolgem tavanju prišli v svoj dom
delno: do Rojstni pes, do letnic 4
avtor, ker se bilo posuo in mi zelo
ntrufini. Osvobodil smo pri etiolichonih.

Danes je to letnica moje moine!
kuga poverljive. Telo mi je zelo, da
danes nisem mogel moirati.

Ljube, sobota 9. avg. 1947.

Prezgodne sem mišel domov.
Kolek, da se vrnem nekoliko po-
noble in se di laže dikoti.

Ljube, nedeljski večer 1947.

Textletnice moje nove mese! Osvobodne
sem vokal na krtanjenit.

Ljube, 24-30. avgusta 1947.

V ljubejštem samostanu smo imeli
prejemine vizite za 24. avgusta, ki so

Hrušič
povabila:
sobota 27. 8. 47

diskovani 1 mesec in misnogradski te-
čaj. Trije so padli, ostali so izdelali,
večina zelo dobro.

Ljubeča, štota 30. avgusta 47.

Ko sem danes študiral misel iz
tomboje, sem zgodil iz canonije
novico, da je SZ ratificirala mi-
rovne pogodbe.

Ljubeča, 8. septembra 1947.

Nečaj sem zročil duhovne voje. Govori
Mga Brunov. Kakih 40 duhovnikov

. Mislo je, da se zberemo in govornišino
voje zbiranje kot ljudje in duhovniki.

Duhovne voje v znamenju Matice boje:
zročnik na Bojstevu Marijino - zročnik
na Dne Marijino.

Boj doaj, da ti mi študile veliko sedot!

Grlica, 9. sept. 1947.

i. Naš namen. - ii. Božji volja u karu:
v rdi, zapovednik, evangeliji, cirkovnih
postavah. - iii. D molitvi - iv. D peklu.

Grlica, 10. sept. 1947.

i. Nekolici gothi, ki so za duhovnika zelo
nevarni: neistota, napuh, lakomnost, gnoli.
Ziv goth (vedsigth). - ii. D bogen umiljenji,
iii. D neistoti - iv. D Maniji.

Grlica, 11. sept. 1947

i. Zeno's milti židgenji. ii. Ziv. zovno
židgenji. iii. Kpologije. pro luga me. iv. Nihse

Moji sklepi: 1) Dū zotajivonji!

2) Dū molitve!

Veliko sem premišljeval o moji bodočnosti:
misel na lunicum me vedno bolj pri-
vlačuje, tako da jo bom skušal vreni-
čiti, ako mi bodo skoličine dopustile.

Ljuzica, 12. sept. 1947.

Danas zgledno, petek, smo zaključili duhovne vaje - v preciznejši razburljivosti: zvedeli smo naučeni, da bodo prihodnji ponedeljek 15. 9. m. položili v Gorico ratifikacijske listine. - Trakernu se mudi domov.

Ljuzica, sobota 13. sept. 1947.

Go medu je živje kot na zemanj. In stolica se je prelila v medu in hitro napredovat. Veliko je beguncev med njimi. In Bilj so misli: Ivan in Boža, Milos in Mojda. Golobes smo se od vicle.

Ljuzica, nedelja 14. sept. 1947.

Morame se bila tankaj: potonili smo se vol nje. Brezve, kolaj je bruno svet videli! Stitije ni: že je s klus na Gorenjsko ni se se ni nezaj.

Ljubica, 10. sept. 1947.

Ivan je odšel v goste na policijski tečaj. Amerika je zavrnila volovanje.

Ob 12.30 so v Banjo položili volivni krogne listine. Bogata škola v veljavi o volitvah.

Ljubica, 16. sept. 1947.

Ob 8. mi spetraj se je izročila na ironični slovesnosti predaje oblasti.

Velikonoči po mestu se volujejo in vsi so slovesni bogine.

Jaz sem za čudo indiferenten, kot da ti se me ne išče ne likolo.

Ljubica, 19. sept. 1947.

Stilije se je vrnila iz Ljubljane in nos je pušča obiskat. Savi, skrivaj čez mejo. Bona je se mimo.

Ljubeč, 20. sept. 47.

Nočoj so izgnali iz Solkovec doje
Košniške, novega opust. administrat-
torja za Ljubeč in Iršovsko. Izgnali so
ga, če da je Koroški podrepnik.
Ni jama, vendar je prišel ukaz za
izgon.

Ljubeč je prišel Ivan iz Irš. Ni jama.
vsi zgodovinarji in to najboljše v
Ameriko.

Ljubeč, 21. sept. '47, nedelja.

V koprniški cerkvi so danes naki-
nili slovensko mašo ob sedmih. Ni
niso prej obišli: pečke so kat naše
kor zelenjave, hudiče so prej na le-
pem morali poslušati tako pri-
digo.

Gorica, ponedeljek 22. sept. '47.

Tanes študiral so od polovici milko
in kider z družino v Napoli, kjer se
bodo drugi mesec vkrcali v Ameriko.

Gorica, petek 26. sept. '47.

Danes sem se začel učiti su šo-
boja.

Gorica, petek 24. okt. 1947.

Začetek novega leta v gospodarnem seme-
ništvu, kjer je poleg gospodarja tudi licij.
Naložili so mi 21 ur žele: dogmatiko (5),
filozofijo (10) in goštinjo (6). V vseh sem-
ništvu so ravni kraljani. Kar je slov.
semeništvu se nahajajo v slojci:
juniu, kjer bodo imeli prvo in drugo
simonajz; viali bodo hodili ven sei
pa tudi ne privočno.

Ljubeč, 27. okt. 1847.

Dobro, 25. t. m. sem bil v Gamlju, ko-
mor me je povabil Bernard za moznik
Kristina Kroja. Boudgel sem porodov-
di in pridigal. Lepo je bilo, le kroška
knjiga je neumnost bila. Bil sem
se danes sjetoj.

Ljubeč, 1. nov. 1847.

Miji novosti: A Rom. so šli za enkrat
po vodi. Je uplumba sem pisal rektorji,
naj mi poviše, ali velja še moji
doga. Dognal mi je vicektor, ki ni
vedel za nič. Bil sem nje in
b. včeraj in juna posjamil sedev. Dal
sem sem prejel šle večoj: lahko
vložim prošnje. Inde sedoj mi je ne-
možice, da bi me na lepem odložil
be delo v Ljubeč in šle. Zato bo treba
preobratiti...

Ljuzica, božič 1947.

Bil sem pri polovnici v Ljuzici. Dan je nekoliko mrazem; mraz, ki je bil prejšnje dni precej vde, se je nekoliko mrazil.

Moje življenje ni nič posebnega. Šole in druge dela me popolnoma zasedajo. Naši doma se mnogo dobro. Oblika se šlo me zimo služiti v Ljuzico. Mitko se po šest mesecih laboratorijskega življenja končno mi pravi, da odpluje v Argentino. Želi se, da to do pot šlo, čez sem misel na Rim, dokončno pokopati. So glavi mi roji xoxoxa fumerica, komu bi rad šel raj za nekaj let.

Ljuzica, 29. decembra 1947.

Danes je v Ljuzici odpravljal Mitko mati. Hčerka - z bratjo "Santa Cruz". Z njim se šlo se mnogo drugih slovenskih beguncev, med njimi tudi bratov čuk & družina.

Govice, zgodnji dom leta 1947.

Leta, ki mineva, je bilo zelo težko v
mojem življenju. Prvi znanstveni dogodki
predstavljajo: minona pogodba je razkrojila
naša država in nas razdelila. Pri družini
se je razšla. Tudi in kmeti poročila, Miha
na poti v Ameriko, jaz v Govice, Ad. Sander
pa to leto ni prišel zašel me in
in dokončno razlito, kot smo pričakovali.
Velika negotovost vseh naših stvari.

V mojem notranjem življenju tudi ni
splošno do kmetov odločitve, kot sem upal
in pričakoval. Pri vseh naših in poročilih
se mi ni poročilo in najti svoje po-
ti, določiti svoje življenjsko modo. To to
velike prihodnje leto.

V glavnem sem s političnim letom zado-
voljen in Bogu hvaležen za vse _____

- 1948 -

Grice, novo leto 1948

Bred memoj je svet leto, polno negotovnosti, skrivnosti in velike negotovnosti. Krij mi to minilo, ne vem. Semel je na grob na mostu polu zornosti in optimizmu.

Grice, 3. februorja 1948.

Sanos se odpravile Ivan in Bože v Buenos Aires, kjer se bodo okrepile proti Argentini. Milko se je vrnil iz Buenos Aires, kamor je rešeno došel 21. januarja.

Grice, 5. februorja 1948.

Lesagne je imela prvega prvega v Novo York kjer on prvega meha v čisto prvega.

Grice, 10. februorja 1948.

Brijel sem prve mikstoro pisno iz Buenos

liose. brispele je rečno in udaj. x naku-
je kuzoj z kidoj in v hiri Božomovih si-
nov. Zvenkot to dopile v nako nizarsko
obla kovarno. je zdozije in jelu npranje.

Ljube, 7. marca 1948.

Ime in dože sta odpolovila iz Napoli v Argentina
(4. ali 5. t. m.) v nari od 7. do 8. marca.

Ime sem bil v imi, kumar so me povabili.
na imovis dan i morival sem v. kuzijem do-
mu in predam e zionomem problemu.

Ljube, velika zoba 27. marca 1948.

I. nuzana rubeu iz Koto Kuzka. Kuzijem npr-
Anporem nena b. cboro enapxuro.

Ljube, velikovici. hock 20. marca 1948.

Bozjiti so nuzili Ljo. Vreme kuzus-
vāvoj na 7. kuzijem stihole Demovda
v kuzijem.

Brno, 18. aprila 1948.

Tanes in jutro u mirje v žiliji politi-
tične volitve. Kandidat slov. dem. fronte je
dr. Mermolja.

Brno, 21. aprila 1948.

Volitve so prinesle veliko presoj, ki je
dostigla 48% vseh glasov in to imela v
parlamentu absolutno večino. Fronta je do-
stigla samo 31% glasov.

Brno, 24. maja 1948.

Bredčerojnik 22. 5. m. da se govčila de-
tina in Ivan Koren. Tanes pa sta odstopa-
ta v laboratorij, v katerem biter v kroatian od-
tla v Ameriko.

Brno, 28. maja 1948.

Dobil sem pismo od mame. Kudo ji je,
sem u nameril oditi, vendar

ne mi pušča, naj se odločim, kot se
mi zdi bolje. Huna se je preselila v
moskvo v Soluzjo. Molnina je postala
menda popolna brezveka: prve noče
dosti niti k bionici, češ naj mine no:
benege pomene.

Ljube, 15. junija 1948.

Danas smo zaključili pruk v semeni-
ju.

Bred por dnevni sem dobil potni list
za USA. Brihodnji mesec grem po vizum.

Ljube, 30. junija 1948.

Bred por dnevni je postal tudi por
med kominformno in KPZ. Kom. je na potu-
do voj. KP izključila in obdala KPZ, če da
je entuzijastična, trockistična in naciona-
listična. KPZ je obtožbe zavrnile, por se
zelo zadržuje.

Čredeljik 12. julija 1948.

Pieraj sem bil v L. Krizju pri Istri na
novi mosti Rudolfa Bogotca.

Ljube, sobota 24. julija 1948.

Nocoj odhodem v Genovo po ameriški
vizum.

Genova, 25. julija 1948.

Šele ob 10,45 sem došel v Genovo. Nočta:
nil sem se pri konzaristih (vri fanto).
Vožnja je bila zelo dolga (15 ur) in nhludji.
re. Sopolodne sem malo počival. Govoril
večem sem diskvalificirane rolnca L. Ber.
lingier. Nočel sem nje gorozu bato Gine.

Genova, 26. julija 1948.

Des dan sem pričel na ameriškem
konzulatu. Najprej zoharvniški pregled in
potem čakanje na vizum: proces je zelo

dolg in prirosen. Domsu sem bil klican
doktor. Šele jūni: tam spoznal, ča tam
špindi je procej. Spoznal sem u 4 y.
jozēlu susijem, ki je tudi pisal po
vismu: odpravlja v San Diego (California).

Genova, 25. jūlija 1948.

Šele skraj golobne sem dobil visum.
Golobne sem se uvelil zoderu 7 ledjo:
odpraval tam 13.9. t. l. iz Napoli 4 dne:
riško ledjo "Maurice Berch": domu noj:
marij (188 dol.) in piliko tam und se
cukrot videti Rim.

Golobne sem si ogledal malo medu,
šeljal sem u na gohodrališe. Neglicu,
ki je bje eno najlepših na vodu. Videl
sem par cukrot (šolnica, S. Benetzi, An-
nunziata). Spoznal sem u na Righi, od-
koder u Genova kromu vidi. In se sem
si ogledal pizidrališe, ki se mi je

Zdela nekoliko najhujših in najbolj, če
pomislimo, da je Genova najbolj pro-
metna tako politično.

Polpotone sem + večer in brezvolokom
ob 9.10.

Genova, 18. avgusta

Ob 13.30 sem misljal domov. Sedaj se
bo treba počasi pripraviti na vojno:

Genova, 19. avgusta.

Genova sem mislila iti na fizarzi:
Mido, Lucija, Monja in jaz - pa se
naučim se nekoliko bolj slabega vreme.

Genova, 20. avgusta.

Mama mi je, da so s. t. m. slabši
družinski v delu, Franjoča Golubica.
Kunzi so ga + večerjem spoznali, kunzi
ga tudi ne morejo.

Grice, 26. avgusta 1948.

Danes me pozvali o kakvi
deli: dr. Klince, Miko, kucijan in goz.

Grice, 28. avgusta 1948.

Bil sem v isti ne agenciji in
sem kmalu dobil razpisno za delo.
Delo je na razpisu: 8. sept. razpisu
in Grice in 11. mesecu leta v Neoslovi
Videl sem koraj po eni leti ame-
riškega vojskega delavca. Tak mi je
minovalo za generalnega inženjerja:
breddoga me, naj me kontakti kje za
preproje. Ne vem, če bi bil izročil, ker
moje želje je, da bi gočil kje v dnu
postavljen.

Grice, 6. septembra 1948.

Organiziranim razpisu. Videl sem, da se
lahko stavim v Rimu naj pon dni, in

10. t. m. moram biti že v Neapelju, ker
pomnik odpraviše 12. ne pa 13., kot je
bilo prvotno računano. Če dui imam veliko
modernejša, ker moram že monihaj
vrediti in opraviti. Imel sem kriše s
štravom: vrniti ga. so žilbi notis,
št. KA bi ga hotela zase. Zoderu se je
tako vredilo: ker tam vdrati vrniti se
čisto, skrajno se vedno govorko residence
in tako tudi štravomaje 7 semu pra-
vicom. 4. štravomaje sem dol notorno
postelovito, da to lahko v mojem imenu
opredeljat in moji zoderu.

Kako gledajo na plosno na moj od-
hod? So računali ga ne odobravajo tako
duhovniški kot laiki: ne vidijo namreč
nobene posebne potrebe, da odhajem. Jaz
jih tolažim, da odhajem zatočno in da
se lahko vsek hip vrnem.

Rim, 9. sept. 1948.

Včeraj me prometnik Monizinega rojstna
sem odpotoval iz Gvice z večernim vlakom.
Vedel me, da sem se samo na Monizini
prometnik podal na to čudno pot. In
če Bog da, se bom tudi skrcal in odpeljal
iz Mozolije na Monizini prometnik (Ime
Monizino 12. sept.). V Monizinem travenju
odložen, Moniza naj me povzame v
Ameriko in naj me vrnije neka tude-
ga! Tuo stran sem jo prav rada moral
dome, domes v Rimu in jo me povzame
v Gvici: da ti mi bila kot skrbni
ko tudi v Ameriki vedno mali - monizini
ti me motim - da ti me skrbite
vedno zveste kristum in da ti me ves
čas mojega življenja v Ameriki skrbite
mojega smrtnege goche

Stavo od doma je bilo se nekaj grobo,
lep jeseni mi dan je bil. Gvice se je

prav toliko povsem. Popolnoma sem obiskal
Zakonske in mu spovnil se post no-
va in Gmice elasti. od stariš. On mi
je povedal prav zanimivih stvari o
sebi. Pred nedeljo je dobil imenovanje
za tojniko municipalno v Groggi. Široko
se je vzdela tudi njegovega bogat.
A je djal da. Šel bo zaenkrat v Rimu,
dokler se mu ne odpre kaj drugega.
Na drugi strani pa mi je povedal, da
pa je vi čona pregovora misel na
samostojno. Sedaj jo je povedal svojim
predstojnikom. Bopis mu je veljalo, naj
brezumlno na tem ne insistira in naj
zavlevo voljoži.

Naj sem nekoliko utrujen in malo-
dušen. Moje voljočitev se v Ameriko se
mi zdi kot velike bedarije brez vrste-
ga smisla. Vrhujajo se mi domni, se
bi formalno mogoval, da sem

ne pustite in šel v Ameriko. Ali ni to
trusk slobiti in proklati? Paole ti dvomi
me ne povzici, vzbujajo, kot so bili
včas moje mladosti in zopustiti, kot
pa vseh paridelov. In bom lpo prespal
in jutri to boljše.

Kapoli, 10. sept. 1948, ob 10 zvečer.

Ležim v postelji v hotelu "Alle stelle vone"
in pišem to mojo zgodovino. Ob 9,15 sem
volgotone iz Rima. V vlakcu sem u poz-
nod z mladim goškimu po-
vom Giovanni, ki potuje + isto ladijo
v Egipt. Sklenilo sem, da u bom držal
skupaj. On je mehanik iz Silve, ona
je iz Italij. am eničanka iz Fiesolellige.
On je bil med vojno ujetnik v Ameri-
ki, tam ste u zopustile, pred em-
tina je ona prišla v Italijo, poročila
se in sedaj u vrnita v Ameriko.

V Napoli smo se nastanili skupaj
zvi Odici zvezdi. Govorim sem mislil
iti v lone del dne. Inkoj to malo
dvoje sreča, deni ni bogre hokno
voknoje, bogodno pa je se pravi. So
koriku smo se veselili na vgercvi
re, kor je se potretus (nor zohornitru
hoykol). Moji zobj iz hrice se ni pri-
sel, doni sem pa postol je ne 7. t. m.
Nekoliko me le stabi, je to yloh pri-
sel. V najhujsem stricoji, to moral
piti je manoj o kako drugo ladijo.
Bojim se, da me to to vgonno stelo.

Di moji doni in poudiki so se
pravi vopriki. Spet sem poln gom-
ponje in pogume. Veljito temu pa se
ni zeli to moji ameriške potovanje
velike pustolovštine. Buj doji, da ti se
dobra izide!

Novgorod, 11. sept. 1948.

Mojega zbirja se ni. Če se do pisma
ne bo, bo res neodlučno. Tudi če bo polati-
ze manjši.

Ker smo danes res dan prsti, smo
napravili s št. izlet. Najprej smo si vgle-
dali pomembne ikonske. Telo zani-
miva, Monihov lepega človeka vodi, toda
tudi monihov mušarovega / slike v
Lomonosov, ruski briapi, pholli
pozornosti ali v usnem tlaku ni ne
križek, lupinow, kor piča o celo ne
financi moralni pokrovitelj. Tudi
prohivaler. Nato smo šli v muzejsko grupo.
To in si kratko vzhodni besedilo. Bolno
vnučje! Knjižnica v Kukulov. Nato
smo se ustavili na Sever; deloma
o trnovjem in deloma pes. Grad '44 je
velike razpisnice pravi na vol. Tudi
veliki izbuk je se pokrovitelj in

Baraga County historical pageant;
souvenir book. L'Anse, Mich., 1969.

76 p.

sedaj je treba iti pres morej eno no
po znanem potociju, poznatim z baro, ki
se dvohi v penk. Na vrtu je vgrumeno
zelo, postalo medij globoko in vci km
v obzaru. Je popolnoma prazen in mirno,
le iz stena se kadi in iz se na vrtu
zobje iz vseh luknjaj močna toplota (350°).
Zračje ob 7h zjutraj se umili. Bilo nos
je zelo pisana dušča: N. Belgiji, in
Göttingen, imenica, Anglija. Id.

Mojega zabija tudi zvečer se ni.

Napoli, 12. sept. 1848.

Hotel, ob 10, 30 h.

Krahe Bogu! Moj zabija je došel danes
pouci v dobrem stanju. Se sem bpo
vredil. Odpravljenam ob 15, ob 12 nos pride
pobut avto v hotel. Hitim prapovljaj:
ti moje stvari. Keras in vrtaj sem
možil mi v. Göttingen ed Avesa. Göttingen

umozorno!

Na ladju "Marine Perch" zvečer:

Krčino smo se le okrcali. Pravi čuknje
in sproskne smo imeli s poljščijo in
s kmetolskega potnika listov, toda ne je šlo
rečno in brez posebne znanosti. Okrog
11.30 smo šli na ladju "Marine Perch", ki
je še precej čedna: velika 100 x 20 m mi-
tliina, teža krikih 12 ton. Spim v skupni
spodnja. Ni prav mižična, pa bo že
šlo, upogajmo. Adirnikl smo ob 19.40. Seči-
ne potnikl so italo-amerikanci, ki se
načajo domov. Ne pomole je bilo ve-
lika ljudi. Širo zelo goščajo. Neka žena je
umislila. Jez sem sem bil zelo miran
in bloden. Na ladju sta še dva druga
druha miha: nek mižična ne govorilena
iz Amste n. Bevla in nek ameriško
župnik (it. omer.) iz New Orleans, oblat Marije
buzin ovlime. zelo sem vesel, ker sem zvo-

del, da bi me tudi možnost možnosti
hardje nis nis nis kopale. Bai ne
je neki častnik (seveda stovart), ki je
zelo dober katolik, prijavil v re-
krecijski dvorani oltov in ne polvehtu
zovec sem bil zelo dolgo na krom. Krov-
je je lpo in mino.

Balonus, na bozi "Moune Perch", 13. 9. 48.
Nekoj pred xodno suo zaveli v luko.
Dovej kudi se je vkrvalo, se rei ne se
jih je vkrvalo, tako da je bozi zende-
na (kung 100 - 600 potnikov).

hval sem se povej dobro, od 11 - 1,20. H-
6,20 sem minimal, otela dve dukovnika
da se manoj. Nekoj zensk je bilo pri mozi.
Ne spiti se mi ni delati. Ne kom pri-
dojamo zisele in gledamo ne vroz v
pistnizim. Velik doli, otiniki se po cas-
skracajo. Ne prouku se voponili mo.

dogovori svoje krono: proroške, kralje, pape, ...
i. dr. in je 4 živek in redikulizacija
pomaga potnikom na ladji. Irgoricu u
misi s kronojo kralje: v kralje se potegne
krono na kralje, če ne pride, se v kralje
potegne drugi deus, če ne ne, se krono
vse na kralje.

Adaptacija bi morala biti 13. Ireda stas
se je zvelkala za pet ur, ker. kralje, se
je vrnilo na kralje nekaj kralje brez pot.
nik kralje. Velika preiskava se povzela.
Ko smo se izvedli pristavnic, kralje.
se vrnili motorni čoln, vrnili se ob
ladji, in kralje kralje kralje in po kralje.
kraljejo v čoln dva motorna in dva ženske.
Čoln vrnili kralje pristavnic. Ženske se
zadržimo stas in se žolje, kot se zolje. Kronojo
da so to vse kralje, ki so se kralje kralje.
le.

Govor obredni sem dobil medu v slinivki -

trouma knjigi & staline duhovnikova
meda & cafevica, kot bi mi pitali. Ho-
trouma je amirika in zelo dobre. Ho-
duzins v dveh urah: 7,30-8,30; 11,30-12,30; 1-6.

Na bolji sem našel nekaj Avstralskih,
povsemkih častnikov, ki volkajoji v New
Orleans, da povzamejo neko indijsko
ladjo. Med njimi je tudi neki hrovski čast-
nik, begunec, kot se mi zdi. Stojijo do-
vik, v Avtriji ima služino, ki jo misli
znameniti poraji v Indijo, a toda 192-
moro ugodne.

"Marine Beach", 14. sept. 1948, ob 15^h.

benzina proti Gibraltarju, komu v dovre-
mo menda nekaj čez 11. ure. Zjutraj je
bilo oblačno in malo je prišlo. Za 3 del.
in jut se ni našel težko stolic in
težje na voluti. Ladja se pravi ribje, da-
si morajo mi porabno vstankoma.

Prvi napad norške bolezni!

"Marine Perch", sreča 11. 9. 1942.

Norve je zelo mirna in ves dan se po-
čutim kao dobro. Jutri smo videli ne
druzi norško otok, ki je potem zginila
in se spet pokazala norolske, ko smo
pogledali Gibraltor: velika gora, na njej
16. 9. smo šli skozi gibraltorsko ozemlje in
zahvali na Atlantik. Na tvoj nos je se
pozdravilo belo norška mesteca Janje, se
nekaj časa nos je vnovično prva norška
otok, ki me se je vedno bolj zadržala pro-
ti severu, dokler ni norolske zginila
vpravljeni. 7. 9. smo nos je zginila se
vedno vpravljeni naši Evropa in bogi, kolaj
je tako spet videli. Se zadnji križnik Evrope
bodo Azorski otoki, če jih tako vedno vi-
deli.

Družba se naš zadržuje v lete brez

posebne lastnosti. Poslej ne bo naše življenje
že bolj enolično in suho. ~~Smotni~~ nas nudi
za spomeniko knjižničarstva in prostora.
Včasih in danes nas spominjajo čes: za
dve mi in pol nas ili nekaj.

Čim bolj se je kar dobro. Ikar nima nima
preveč: mislim, da je deloma kriva ame-
riška kuhinja, kolikor se to boče pričam. Pri-
niti. Spine ne se bolje dobro.

Pravzaprav ni ljudje, ki sem jih imel
dane, vedno bolj živijo v dolžini.

„Marime Berch“, celotnik, 15. 9. 1942.

Danes morajo skrb za nas. Dan nekoliko
oblačno in vetrovo. Moraj ves dan sem
prožil na krom: pisem, čitanju in pol-
nizem. Dvom dolžijo v lastnem prevodu.
Ikar nima veliko. Življenje je bolj eno-
kolno, moraj dolgočasno. Spet nas ili za
pol me o časih moraj.

"Marine Berch", pitek, 16. 9. 1948.

Niči nebuje. Druge je lepo. Može je izredno
tuma. Indija u obličit temu nekoliko zbilje
nodi moznih tokov. Polgion progovoren
čitunjen, polgionjen na krovu ni 2 igrač
vjeza na kosta: ni tuje duhovnik i
nik beslijenca granu spintof in zveles no
vrijer na tveatle. Može dva dovezisa u mie-
nuzite. P. Carmelo Gugliardini, japunike Ital.
župunije St. Mary u New Orleansu, in P. Lorenzo
Peters, japunike mivogion. Sa prijizma in
daha vpadinka.

"Marine Berch", vobla, 17. 9. 1948.

Dvoj mo ihi minna Azornih slohov.
Sedaj mo nekako na pol poti Napoli -
New York. Eč to može lepo, brava u velik je
u New Yorku. Druge je lepo, može zelo no:
tuma. he tako ni veliko. Druvornst gmo čitini
do home in si je morem prav pobilio.

"Marine Serch", nedelja, 14. 9. 48.

Morje je danes pocel razburjenu, do zadnj
mozljaj. Vreme slabo, dujemo in velicosno
ne kromu ni mizilno. Vs dan v us-
tuznosti, v rekreaciji in vbeni, kjer je
naš otro, igraju na karte, breni itd.
Ob 10 smo imeli v. maso, kolica se je
nahajal vna porojnik ladja, nas častin-
kov in veliko ljudi. Morose je mizilno
bertero in pridigal po italijansko. Opoldne
ob 4 je bil vžni venec, duhanu bren je
in blagost, bren Najvelikega xveda. Zvečer se
je ulodina malo zborala, 4 godla, heljen
in vlesom.

"Marine Serch", poned. 20. 9. 1948.

Ob včri je bilo zelo hladno, in di-
spituj je mrazlo. Morje je nekoliko bolj
mirno. Brijuni je zelo ugodna. Lomv spituj
mo oddaljeni od N. Y. se soo milij. li

to što tako uspeo, bruno je u zvezdo
u N. Y. Idu izkrcali se pred četvrtom,
na bruno. Naša ladja dele kuhin 18 milij
na uo in nojavni kuhin 400-450 milij
na dan.

James sus imeli prav na megle od 10 -
16. Očim se je konvulo. Stalo se je pravi
hladno.

Bočim se je pravi dobro. Inči tak se mi
je miš.

"Marine Berch", brok 21. 8. 1948.

James James se pravi megle. Bočim se
tak dobro, ik inam normalno in tudi
spis dobro, doni polnica mi pravi
kolobne. Inčim se na ladji sem se kat
invidie - sedaj ho se blize k koncu.
Vozaj so nam povedali, da bruno mi-
šle v četvrt ob 9. mi spili v N. Y.
mi šonim mi normalno it. 84.

"Marine Berch", rojda 22. 8. 1946.

Ona je čudovito lep, moške mirno. Le
mrazel veli pika o svojo - znanost.

Ne hodi u gorci, da so njeni znanstveni
dve mirna potnik, ki ste se bogre kotko
skocake menda v belomn, sedaj pa nisoje
zaprta ste.

Njeni brata zglehali New York.

"Maride Berch", četrtek 23. 8. 1948

Sinji drug 10. ure so u zabljeni v delje -
ni buke: New York. Obozma mo u qudi -
li v vzromni zaliv: ne tvi New Jersey,
ne deni je drug Island in potim Brook -
lyn. Bil sem na krov do 12,30, ko u je
hodi zavriskala pod pristinim, oiholo
je uho mogo, da sem se dobro preklestie.
Sle domo ob 8. brno pristali.

New York, četvrtak 23.9.1948, zvečer.

U 8. spuštanju se u škrcali na brodu pri-
družujući mornarici u kuuolu noću smo
se zadržali pomislili + pristajajući. U 9.
knjige megle noću se prčom. Moje na-
moti suvi New York. U 8,30 smo mišo
vopomnceg kipe doobole krouili v kuuolu
River. Na desni smo razgledali vce herogov.
mege meša - Manhattan. Ludovit pogled
na goštoro neboličnikov! U 9,30 smo pristali
pri 84 pomolu. Med tim čerom se mornarici
pogledonei dokumente. U 10,30
smo se izkrcali. Na podzi smo morali
bradati se corinški pogled, kot u si kot-
cij zooloko. U 11,30 smo se pristali na
voto. Pogled smo se bil zelo ~~pozicija~~
bilis quio pristajajući carinškega madu-
ka. Zobji smo ~~prati~~ odobol v mozarini,
smo pa smo se odpržil s tekisim
na morije. So učelo ogromen pomot!

Moji pred 2 sem dopel na Hobijo in
generalni vikar Mr. Gabbey me je ti-
hoj pozval. Torej: ilovek: pozaj dolopindov,
ne zmagaj zelo hladu in molotescen.
Brenstilo me je, ker se ni prav nič
povrnije mojega slušaja. Siet se no-
bene čude quico vzromnceg dela, ki
ga more imeti. Bredložil sem mu
moji dokumente. Noto je malo pravniki,
kone hi me pabal. idefnime si ne-
kemu župnika: odgom negotiven. Delo
frime drugemu: pozvil. Kapine si
krotko prino za župnika in me pokal.
V dobrih 20 minutah me ne odpravila,
kot s dokuzim go medu. V 1/4 ure me
je mi cerki kedložnik diok. Jovim u v
župniju. pozvine me župnik Mr. Dineen
s svojim prvom kaplanom. V nov tve-
doh je me pozveno. Hkkaže mi začasno
vto, komev quovin moji stori in

se umaknem, da se malo odpročijo.
Bo glavni mi se vira od rîssov in dojavov.
Malo neprijetno mi je pri sten. Kako
se bo končala ta moja pustolovščina.
Ho bo, to včeraj, spomnim svet udkaj kapla.
mo: nek ljudice, ki je začelno tukaj, nek
italijan b. glavni belladino, duhovnik bca jez,
ki je tukaj je sedem mescev. Je mi tukaj,
pove, da pozna zelo dobro Megji Mongolijcu.
Til je v dolugi mjesti zvečenec in pa na
ist dan pozvica kot vsi bri obedi je
povej tika, inznik kraj vsi čis molci,
inam rîs, da je zelo zaprt in kladen
človek. Bo včeraj golem v urker: viti se
novi vode me. Čuker je v glaskem dogu
in ko lpa. Tolino, kot me uholika ne.
prijetno dirne, je velike množine kiper,
ki zvezensjo se kati in police. Kot doho
mi di emi me klionje in porenjživensjo
trud izpodstignimo Gopodru. Inkuj se

mojo avtorstvo odpraviš, zbran in vse
druge moje stvari, pravim se domne in
neprijetnosti, ki mi služijo govorniš-
tvo. Bogoljubno sem vdan v tvoje reje:
kjer koli bom, bom služil bližnji du-
hovnik Kristus.

New York, petek, 24. 8. 1848, zvečer.

Še dolgo sem vzel svoj. Moje sem
ob 7,30 pri stranskih starih - sem.
Nisem bil pri me nikoli. Čisto in
bilo služnik. Nekoliko neprijetno mi je
bilo pri sem: prvi v življenju sem
moje bil služnik in to samo ob
moji pri moji v New York. Če moji
sem pri me povedane. Še je kar illo.
Čisto malo proste, ki sem se pridobil,
ko sem povedane ameriške vojne v
Lisici, mi je mi illo zelo dobro. Če
zajtrka, me illo v p. Balladine malo

zapraviti. In na Broadway - ju, mi
v Park in domov na Fifth Ave. za trenutik
na u videlo v dolnici. Medo napravi
ne clovke mogoce vris bogovna, religiozna
in tudi rojstveno krate, ki se ni mogo-
ce zanikati niti nebelicnikom, ki vli-
ni vidi dolzijo proti nebu.

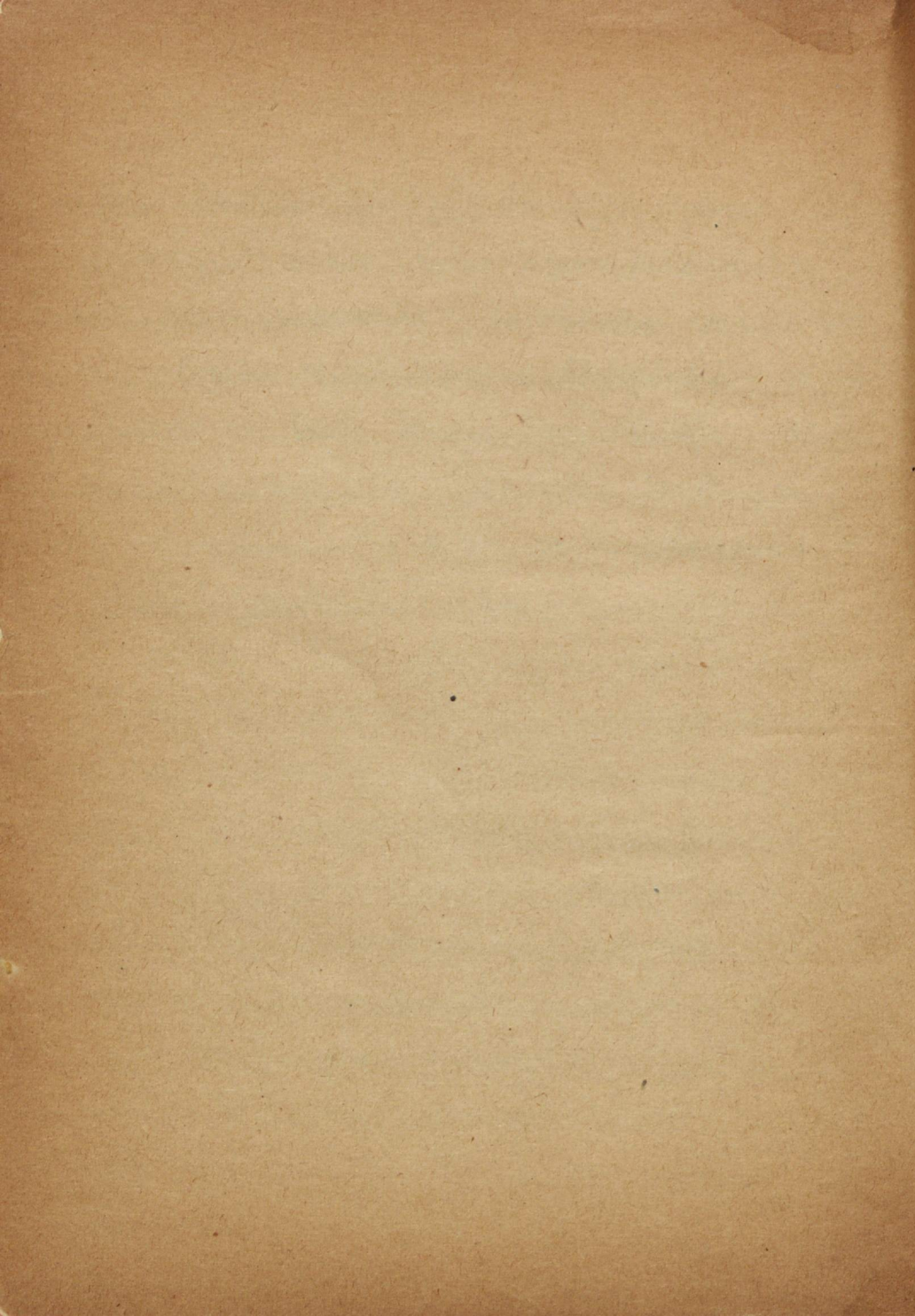
P. Belladino mi je med prvo pogovoru
na dnu, ki u kicejo noseca zivljenja
in delovanja: Zupnija Holy Innocents je no-
javnostna zupnija brez kate, pravk in bogoboj-
bozema niso vidne medo, toda skoraj nuno
nabrega prihajata. Scenari v deloci, modri-
ki, polovni gindje, ki zivijo bogre kje, e
H iz dan v tem delu medo. Skratka brzi
u vici mozi ves dan: epistolni mosci, popol-
sne regije potovanja, volitve, bogodni, dret-
duenice itd. In mi imo zelo veliko spo-
redovanje - poleg zupnika je mi urba vol-
9. 11 Koplouit eli pouscinitost, ki oprav:

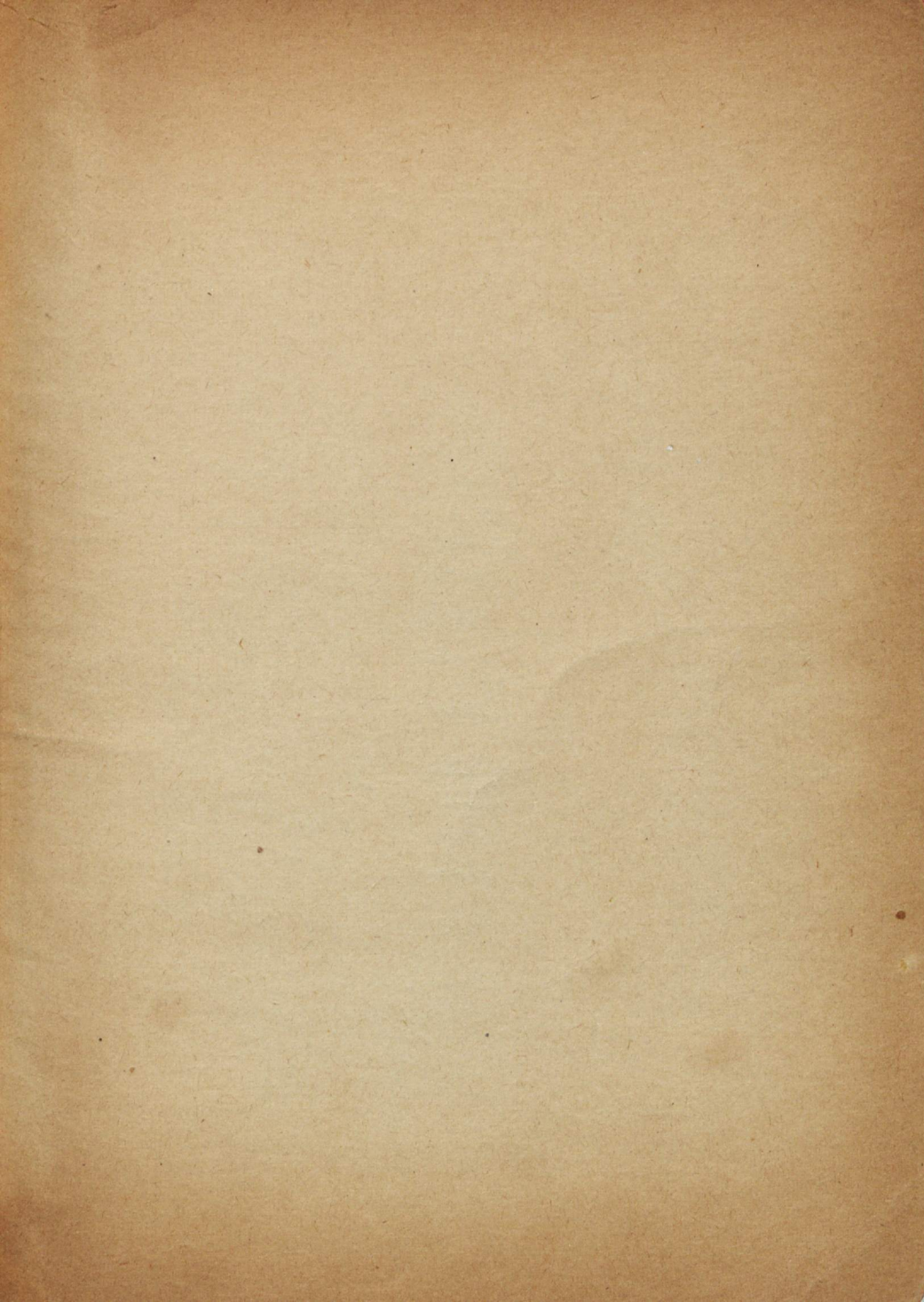
kyje nrojo slubto po drago določenem mis-
ku. En dan ne teden je nekdo popolnoma
prost. Indi drugače, kadar te mihi ne
raje, ni popolnoma prost in lahko goji, ka-
mno hrani. Nihče te ne kritične in ned-
zornje. Med redovnimi kaplemi se prvi
za prvi razno dve domaći duhovniku,
drugi so ali redovniki ali tujci.
Med temi sem poznal denes tudi ne-
kega Poljaka bezarita + imenu Bogorcz.
Tobes fant, eno leto mlajši od mene.
Benja znova so v ne mine poleg mojih
intencij. Luter je menda zelo bogata, ker
ima zelo veliko miloščine in soraznih
drugih donov in prihodkov. Župnik Mgr.
Kloppius L. Dineen je zelo molitvi in zopustilo-
vit. Nikolai pravi, da je nepriznan in
vrtel. Govori zelo malo in se za ničesar
ne triga. Nis inoma, da mi prvi in prvi
dijetljen.

Good knilom sem od 12-1,40 met nove-
domel, prou tako tudi zvečer od 8-6,30. Inel
sem je par zopletinik slušajo, ki so ho-
drali na kudo preiskunjsi moji zvečer
angličine. Do večerj sem šel k cerkvi Sv.
Pavla in klicala obiskat župnika Franka Moran.
druice O.F.M. Misle sem, da je to slovenka
cerkev, pa je hrvatska. Župnik me je zelo
prijazno sprejel, doli ni imel veliko časa.
Govoril me je, naj ga še obiščem. Govoril
mi je, da je slov. cerkev na E 8 St. in ima
za župnika p. Marcela Morinika. ob prvi pro-
biki ga bom obiskal.

Sprehod po New Yorku zvečer je nekaj
neprijetno težave: Broadway in okolice se
so polne v imenitnem množu volilke, luk,;
trav. In se blizu, horece, proumija. Do ubi-
ah pa moji odločiteli in huanu que-
če ljudi. In govni o bogatim, urici, zibaji.
Inel je proumik M. B. Wilegice sitnikov.

Velika težava mi je, da si moji sodelavci
v Ameriki tako preprosto 4
Morizijum imenuje: iz Gvice sem od-
šel na kopensko Morizijum, iz New Yorka sem
odšel na žive Morizij., na ledji sem
odšel preko železnice M. B., in
preko n. morja v N. Y. sem došel v
čast različnih jetnikov.

Dr. Brunka Šušnikova izjavila
o p. fantu S. F. slediće: " P. fant
je neprijetljivo napisal izjavo:

"Katolicani in duhovniki
so zapreli v tem, ker niso
podelovali 2 OF vsaj v verti
krščanskih tradicij."

2) v slovensko za boj proti OF
nisi vsija cerkev duhovščina"

4. članek " Slo. domobranci
knjazji " - pravi da so
svaki knjazji partizani,
da so na domobranci
na najbolj kafimirski način
izražali vero v Kristusa."

Druzi člani: " Leoj vti
iz jee (v Ajdosčini) -
v njem govori vse v prilož.
smislu za partizane.

1. novica ima podise v Ajdos-
čini drugo pa je ušel po
izpustitvi rubij in
vitalni provirjo, da se
publicira v ljudski pravici
(v jul. številki?)

Sedaj stane v Gubčini pri
penitenciji. Njegov protokol
obsega 22 tiskanih strani,
v katerem je med drugim
izjavil, da je bil poslan
kot organizator K A v
Gorico, da pa je še 1944, da
normalno mesto njegovega
poslanstva in navaja
vrsto dokazov, da je
normalno mesto njegove
ministrije.

Grejd 14.3.1946.

ORDER OF EXERCISES

- A.M.** 6:00 Rise,
6:30 Morning Prayers and Meditation in Prayer Hall.
7:00 Mass.
7:45 Breakfast.
8:45 Little Hours (Privately)
9:30 Points for Meditation in Prayer Hall.
11:30 Conference in Prayer Hall.
- P.M.** 12:15 Examen in Chapel.
12:30 Dinner.
3:00 Beads, Vespers and Compline.
3:45 Spiritual Reading in Prayer Hall.
4:30 Matins and Lauds (Privately)
5:15 Points for Meditation in Prayer Hall.
6:15 Benediction.
6:30 Supper.
8:00 Evening Prayers and Points for Meditation in Prayer Hall.
9:30 Retire.
10:00 Lights Out.

V
e
n
i
t
e

A
d
o
r
e
m
u
s

"COME TO THE STABLE."

**HOLY INNOCENTS SHRINE AND
PARISH CHURCH**

37th Street & Broadway-Manhattan, N.Y.C.

"In which we serve"

"Pray, where no prayer goes unanswered"

CHRISTMAS PRAYER

Hail and Blessed be the hour and the moment in which the Son of God was born of the Most Pure Virgin Mary at midnight, in Bethlehem, in piercing cold. In that hour, or in memory of that hour, vouchsafe, O, my God! to hear my prayer and grant my desires, through the merits of Our Saviour, Jesus Christ, and of His Blessed Mother.

(To be said 15 times a day from Nov. 30 to Dec. 25, or for any 25 consecutive days.)

MONSIGNOR DINEEN

"PADRE OF BROADWAY"

**Solemn Midnight Mass on Christmas
Confessions At All Times and At All Hours
Merry and Blessed Christmas and
Happy and Successful New Year.**

"THE LITTLE ROMAN CATHOLIC CHURCH
AROUND THE CORNER."

